

# JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

## **A győri pincérlány eltűnésének és halálának esete**

Szerző:

**dr. Csóka Anett**

a Mosonmagyaróvári Járásbíróság bírósági titkára

Mosonmagyaróvár, 2024. április 29.

## I. Bevezetés

Egy bűncselekmény elkövetése esetén, ha az a hatóságok tudomására jutott nagyon fontos a gyors felderítés annak érdekében, hogy a lehető legközelebb kerüljünk - akár bíróként, akár ügyészként, akár nyomozóként - az igazsághoz, ami jelen esetben a megtörtént események ismerete, annak pontos rekonstruálása. Az alapkérdés mindig az, hogy ki, mi, mikor, hol, hogyan, miért és mivel követte el a bűncselekményt. A nyomozóhatóságoknak ennek kiderítésében óriási felelősségük van és ez nem kis terhet ró rájuk. Egy nyomozást nagyon sok dolog befolyásol, többek között a bűncselekmény jellege, szándékos vagy gondatlan volta, az elkövető kiléte - ha egyáltalán ismert a hatóságok előtt -, az elkövető által tanúsított magatartás (együttműködő vagy sem), esetleges tanúk az ügyben, illetve az ő magatartásuk, a fellelt bizonyítékok, azok használhatósága. A végtelenségig lehetne folytatni a sort a nyomozásra kiható tényezők kapcsán, de az leszögezhető, hogy a nyomozás alapozza meg a majdani vádat, ha egyáltalán a rendelkezésre álló bizonyítékok alkalmasak arra, hogy vádemelésre kerüljön sor, illetve később az ítéleti tényállásra is hatással van. Azzal, hogy egy nyomozás rendkívül szerteágazó lehet, természetesen megnő a hibázási lehetőségek száma is. A nyomozást érintő hibák lehetnek a tanúk tévedése, hamis beismerés, téves szakvélemények, téves szagazonosítás, felismerésre bemutatás hibái, szembesítés hibái, hiányos és hanyag jegyzőkönyv, esetleges tanú- vagy gyanúsítottai vallomás nem megfelelő felvétele az eljárás kezdeti szakaszán. A nyomozóhatóság tagjának tehát rendkívül tapasztaltnak kell lennie, illetve megfelelő szakmai tudással kell rendelkeznie ahhoz, hogy egy nyomozást a megfelelő irányba indítson el és a megfelelő mederbe tartsa azt.

Megemlítendő még a média jelenléte is, ami befolyásolhatja a nyomozást, sokszor negatív irányba.

Ezen írás tárgya egy olyan büntetőügy bemutatása, amelyben rendkívül szerteágazó és elhúzódó volt a nyomozás, rengeteg hibázási lehetőséggel, illetve az ügy - a bűncselekmény jellege okán - nagy médianyilvánosságot kapott. Egy fiatal lány tűnt el, majd rövid időn belül megtalálták a holttestét egy folyó árterében, a magas fűben. A testén rengeteg sérülés volt, illetve a nyakán egy zsinag lógott, amellyel megfojtották. Az már az elején látható volt, hogy a lány sokat szenvedett a bántalmazások miatt, illetve a fulladása is elhúzódó lehetett. Ki lehet mondani azt, hogy kegyetlenül meggyilkolták, ahogy arról számos újság és internetes oldal is beszámolt. Ez a gyilkosság Magyarországon, Győrben történt, első fokon a Győri Törvényszék járt el az ügyben. Az ügy

sajátossága, hogy az elkövetéstől számítva tizennégy év telt el addig, míg jogerős ítélet született az ügyben. Az elkövető az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, ennek ellenére, illetve az időmúlás ellenére jogerősen életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték.

Cikkemben azt kívánom bemutatni, hogy a sértett eltűnésétől, illetve az első bejelentéstől számítva hogyan jutott el az ügy a jogerős ítéletig, a nyomozást milyen körülmények befolyásolták, miért telt tizennégy évbe mire jogerősen elítélték az elkövetőt. Megítélésem szerint tanulságos eset amellet, hogy sorozatos családi tragédiák állnak a háttérben.

Az ügy bemutatása szándékosan nem nyomozástól indul, hanem az ítéleti tényállás ismertetésével kezdődik. Egyfajta fordított sorrend szerint kívánom bemutatni a nyomozásra, a vádra és bírósági eljárásra is kiható tényezőket, összefüggéseket.

A publikáció alapját a nyomozati iratok, ügyészégi iratok, illetve a bírósági eljárás során keletkezett iratok képezik, melyek tartalmát a Győri Törvényszék Elnökének 2022.EI.XI.F.6./3. számú kutatási engedélye alapján használhattam fel.

## II. A cselekmény

S. Attila 2003 őszén élettársával és ötéves gyermekükkel Győrben élt, és Győrben is dolgozott gépkocsivezetőként. Saját gépkocsival nem rendelkezett, élettársa testvérének, P. Zoltánnak a tulajdonában lévő Opel Corsa típusú személygépkocsit használta.

S. Attila munkavégzése kapcsán napi rendszerességgel járt gépkocsival Győr, Sashegy pusztán, mivel a munkáltatójának egyik telephelye is ott található. 2003. szeptember 22-én 14 óráig dolgozott, majd a munkahelyéről az Opel Corsa személygépkocsival elindult Sashegy pusztára a Szigethy Attila út-Fehérvári úton keresztül. 14 óra 50 perc körül lehajtott a Tatai útról a Sashegy pusztai bekötőútra, majd kb. 60 kilométer/óra sebességgel haladt az egyenes útszakaszon. Ebben az időben ezen az útvonalon, az út szélén, vele egy irányba kerékpárral közlekedett T. Eszter sértett, aki szüleihez igyekezett Sashegy pusztára. S. Attila a Tatai út és Sashegy pusztai bekötőút kereszteződésétől kb. 500 méterre érte utol a sértettet, figyelmetlen vezetése miatt nem tartott kellő oldaltávolságot, és gépkocsijával elsodorta a kerékpározó sértettet, aki kerékpárjával együtt eldőlt, és az aszfaltra, illetve a füves útpadkára esett. A sértett az esés következtében eszméletét veszítette. S. Attila megállt, visszatolatott, kiszállt a kocsiból, majd a földön fekvő sértetthez lépett. Úgy gondolta, a sértett meghalt, ezért azonnal döntött: elviszi a helyszínről a sértettet, elkerülve ezzel, hogy kiderüljön, halálos balesetet okozott, és ezért felelősségre vonják. A sértett kerékpárját beljebb dobta az útszéli növényzetbe, a gépkocsi csomagtartóját felnyitotta, majd a 164 cm magas sértettet ölébe véve a csomagtartóba rakta, a csomagtér ajtaját lecsukta, majd a gépkocsival elindult tovább Sashegy pusztára. Odaérve megfordult, majd visszaindult a Tatai út irányába. A kereszteződéshez érve jobbra kanyarodott és elindult Böny felé. Útközben azonban észlelte, hogy T. Eszter sértett él, a csomagtartóban mozog és hangot hallat, ezért nem ment el Böny községig, hanem az elütés helyétől kb. 5,8 kilométerre egy dűlőútra behajtott. Elhatározta, hogy az elhagyatott helyen megöli sértettet, mert életben hagyása esetén a sértett őt feljelentené, felismerné, a sértett megölése esetén ugyanakkor a büntetőeljárást, a felelősségre vonást elkerülheti, vezetői engedélyét megtarthatja.

S. Attila megállt a dűlőúton, felnyitotta a csomagtartót, a kézzel-lábbal védekező sértettet kihúzta, hosszan, több méteren át vonszolta a gazos-bokros területen, közben a folyamatosan védekező sértettet bizonyíthatóan legalább egy alkalommal - a bal szeménél kis-közepes erővel - megütötte.

Ezután befogta a sértett száját, megragadta a nyakát, és közepes-nagy erővel kézzel fojtogatni kezdte. A vergődő sértett hosszasan fuldoklott, a bántalmazás megszakításokkal több percen keresztül tartott. A sértett azonban még ekkor is élt, ezért S. Attila fojtásra alkalmas eszközt keresett. A közelben talált két darab 5 mm vastagságú, kb. 90 cm hosszú fehér műanyag (bálakötöző) zsineget, ezeket összecsomózta, majd - ún. csúszó hurokkal - a lány nyakára tekerte, és azzal fojtogatta. A zsineggel fojtás következtében, legalább 15 perccel a bántalmazás megkezdése után, beállt a fulladás, a sértett 16 óra és 17 óra közötti időben elhalálozott.

A sértett megölését követően S. Attila beült a gépkocsijába és elhagyta a helyszínt. Elment gyermekéért az óvodába, hazavitte, majd rövid otthon tartózkodást követően, sötétedéskor, 18 óra 30 perc körüli időben visszament a holttestért. Berakta a csomagtartóba, majd Győrbe, a Budai úti Rába Rt. telephely mögötti Mosoni-Duna ártér töltésére vitte. A Széchenyi hídtól mintegy 300 méterre a sértett holttestét kitette a töltés oldalában, a körülbelül fél méter magas aljnövényzet szélén, arccal lefelé, hason fekvő állapotban, a zsineghurokkal a nyakán, majd otthagya. Ezután hazament, de a gépkocsit nem vitte haza, hanem a munkahelyéhez közel, egy fás, bokros területen állította le. Otthon élettársának és sógorának azt állította, hogy az Opel Corsa gépkocsit 2003. szeptember 22-én 5 óra 30 perc és 16.00 óra közötti időben a munkahelye előtti parkolóból eltulajdonították. Ezután a tulajdonos P. Zoltán 2003. szeptember 22-én 20 óra körüli időben - S. Attila jelenlétében - feljelentést tett a Győri Rendőrkapitányságon ismeretlen tettes ellen az Opel Corsa típusú ellopása miatt. Az ügyben nyomozás folyt, majd 2003. november 12. napján annak felfüggesztésére került sor, mivel az elkövető kiléte nem volt megállapítható. S. Attila másnap, 2003. szeptember 23-án a személygépkocsit ismeretlen helyre szállította. A nyomozás során S. Attilánál foganatosított házkutatás alkalmával a személygépkocsi okiratait (forgalmi engedély, zöldkártya, törzskönyv) lefoglalták, azonban a gépkocsi holléte, sorsa ismeretlen maradt.

A sértett holttestét 2003. szeptember 23-án 7 óra körüli időben kutyasétáltatók és kommunális munkások találták meg, ők értesítették a rendőrséget.

T. Eszter 22 éves sértett a S. Attila általi bántalmazás következtében testszerte tömeges horzsolásos, karcolásos, hámozódásos sérüléseket, a szájnyalvókahártya zúzódásos, repesztett sérülését, a hajas fejbőr állományában kiterjedt bevérzéseket, a gége mindkét oldalán, a bőr alatti izomzat és az izomrostok közötti bevérzését, a fejbiccentő izmok tapadásának megfelelő kulcscsonti bevérzését, a

nyaki verőerek és a X. agyideg környezetének, a nyelvgyök, a gége nyálkahártyájának bevérzését szenvedte el. Halála erőszakos úton, a légutak leszorítása miatti fulladás következtében állt be. Az arc, az alsó és felső szemhéjak duzzadtsága, a pontszerű bevérzések a tüdőben, a kötőhártya bevérzése elhúzódó fulladásra, agóniára utalnak. Az arc szájnyalkahártyán, a nyaki lágyszövetekben való elváltozások, a gerincoszlop környezetében a lap szerinti bevérzések, a zsinegelést, eszközhasználatot megelőzően a nyak kézzel történő leszorításával, illetve a légutak befedésével keletkeztek. A halálhoz vezető folyamat nagy valószínűséggel a zsinegelés következtében állt be. A bántalmazás, a testi sértés és a bekövetkező halál között közvetlen ok-okozati összefüggés állapítható meg.

A hajás fejbőr, az ajak nyálkahártyájának bevérzései kialakulhattak kézzel, tenyérrel, ököllel mért ütés, illetve ütődés következtében is, viszont a bal szemhéj bevérzéses sérülését egyértelműen a S. Attila öklütése idézte elő. A koponyát legalább négy tompa erőbehatás érte.

A hámozódásos, hámozós sérülések - amelyek zömét a sértett testének az egyenetlen talajon, aljnövényzetben történő vonszolása eredményezte - egyenként, nyolc napon belül gyógyultak volna, együttesen azonban kiterjedt voltak, nagy számuk miatt nyolc napon túli gyógytartamú sérüléseknek minősülnek, gyógytartamuk ténylegesen két-három hét lett volna.

A közlekedési baleset során T. Eszternek legfeljebb nyolc napon belül gyógyuló sérülése keletkezett. T. Eszter sértett korának megfelelő szervezetű volt, olyan betegség, mely sorsszerű, rövid időn belül halálhoz vezető lett volna, illetve az észlelésben, cselekvésben, menekvésben gátolta volna, vagy halálát másképp magyarázná, nem mutatkozott.

S. Attilát a Győri Törvényszék 2018. június 4. napján meghozott, majd a Győri Ítéltábla helybenhagyó végzése folytán 2018. december 4. napján jogerős ítéletével életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélte. <sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Győri Törvényszék B.389/2017/19. számú ítéletének tényállása

### III. Az elkövető

S. Attila elkövető Komáromban született 1980. január 14. napján. Élettársi kapcsolatban élt, élettársával egy közös leánygyermekük van, aki az elkövetéskor még óvodás korú volt, az ítélet meghozatalakor pedig 20 éves, azonban még eltartásra szorult, mivel nappali tagozatos tanulmányokat folytatott. S. Attila iskolai végzettsége 8 általános iskolai osztály, hivatásos gépkocsivezetői jogosítvánnyal rendelkezik. Őrizetbe vétele előtt gépkocsivezetőként dolgozott. Az elkövetés időpontjában büntetlen előéletű volt, az ítélet meghozatala előtt - 2017. november 21. napján - jogerősen 1 év 6 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte a Győri Járásbíróság kisebb értékre, bünszövetségben elkövetett lopás büntette miatt, mely cselekménynek jelen publikáció tárgyát képező ügyben jelentősége van, amelyet a későbbiekben kifejtünk.

S. Attilánál nem állt fent elmebetegség, gyengeelméjűség, nem volt tudatzavara és nem szenvedett szellemi leépülésben vagy személyiségzavarban a cselekmény elkövetésekor és később sem. Nem volt megállapítható nála az elmeműködés olyan kóros állapota, amely korlátozta volna abban, vagy képtelenné tette volna arra, hogy cselekménye következményeit felismerje, és hogy e felismerésének megfelelően cselekedjék.<sup>2</sup>

Ezen súlyos bűncselekmény elkövetője tehát egy büntetlen előéletű fiatalember volt, aki átlagos családi étellel, munkával rendelkezett, az orvosszakértői vélemények alapján pedig semmilyen pszichés megbetegedésben nem szenvedett.

### IV. A nyomozás

A nyomozati munka két szakaszban folyt. A nyomozóhatóság a nyomozást a sértett nevelőapjának bejelentését követően 2003.szeptember 22. napján rendelte el személyi szabadság megsértésének büntette miatt ismeretlen tettes ellen, majd a sértett holttestének másnapi megtalálását követően a nyomozóhatóság ugyancsak ismeretlen tettes ellen különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés

---

<sup>2</sup> Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Győri Intézet 378/2017. számú, 2017. március 16. napján kelt igazságügyi pszichiáter szakértői lelet és véleménye alapján



miatt folytatta az eljárást. Tekintettel arra, hogy a nyomozás során olyan személyi és tárgyi bizonyítékokat felkutatni nem lehetett, amelyek alapján az elkövető kiléte megállapítást nyerhetett volna, a nyomozóhatóság 2005. február 7. napján felfüggesztett az eljárást.

A felfüggesztett nyomozás folytatását a nyomozóhatóság 2017. január 9. napján rendelte el, miután a Nemzeti Szakértői és Kutatóközpont 2017. január 6-án értesítette a nyomozóhatóságot arról, hogy a helyszíni és halott szemle során a sértett által viselt rövidnadrágon, valamint az elkövetés eszközén, a kötöző zsinóron rögzített idegen férfi DNS profil vonatkozásában a DNS nyilvántartás találatot jelzett.

### **1. A feljelentés**

Az előbbieken már említésre került, hogy az ügyben a nyomozás a sértett nevelőapja, K. Péter bejelentése alapján indult. K. Péter a nyomozóhatóságnak előadta, hogy neveltánya 2003. szeptember 22. napján 14 óra 30 perc körüli időben elindult hozzájuk, Sashegy puszta II. alá nagymamájától, azonban nem érkezett meg, ismeretlen helyen tartózkodik, magáról életjelet nem adott. A nyomozóhatóság részletesen kikérdezte K. Pétert a családi körülményeiről, mely során előadta, hogy T. Eszter a neveltánya, 12 éve él együtt az édesanyával, kapcsolatuk kezdetén T. Eszter 10 éves volt. T. Eszter elfogadta őt, és úgy tekintett rá, mint apjára. Elmondta, hogy nagyon jó kapcsolatban voltak. Ezt követően T. Eszter korábbi kapcsolatáról nyilatkozott. E körben előadta, hogy F. Dávid volt a korábbi párja Eszternek, aki Töltéstaván lakik. Kis ideig laktak is együtt, de ekkor is sokat járt Eszter hozzájuk. Megítélése szerint jól kijöttek F. Dáviddal. Ezután - körülbelül 1 évvel ezelőtt - Eszter hirtelen hazaköltözött mondván, hogy F. Dáviddal összevesztek, azt, hogy miért nem taglalta. F. Dávid odajárt még hozzájuk, elmondta, hogy mennyire szereti Esztert, magatartása szerinte nem volt zaklató jellegű. A szakítás után Eszter összejött egy Misi nevű fiúval, beköltözött Győr belvárosába, albérletbe, mert egy belvárosi vendéglőben kapott állást. Sokszor sokáig dolgozott ezért volt ésszerű a munkahelyéhez közel költöznie, viszont még ekkor is sokat járt édesanyához és nevelőapjához. K. Péter elmondása szerint a munkahelyén jól érezte magát, jól kijött a munkatársaival és a párjával is. A győri albérletben egy idős hölgygel lakott, akivel szintén jó volt a kapcsolata.

A cselekmény megtörténtének napján - 2003. szeptember 22. napján - Eszter 13 óra körüli időben hívta édesanyját és mondta neki, hogy kimegy hozzájuk, édesanyja megkérte, hogy vásároljon neki pár élelmiszert. T. Eszter azt válaszolta, hogy Győr- Adyvárosban van még, megy a mamájához (Győr, Kakashegy út 24. szám alatt lakott), utána bevásárol és megy Sashegy pusztára. Biciklivel szokott járni, családja biztos volt benne, hogy most is azzal fog hozzájuk menni, azonban nem érkezett meg.

Ezt követően K. Péter előadta, hogy 15 óra 10 perc körüli időben az egyik szomszéd jött hozzájuk és mondta, hogy a kislánya azzal jött haza, hogy Esztert valószínű baleset érte, mivel a biciklijé ott van az árok szélén és a ruhái is szét vannak szórva. K. Péter kiment a helyszínre, ahol már a szomszédja C. István ott volt és megtalálta a kerékpárt, illetve a vásárolt élelmiszereket szétszóródva. Az árokparton volt még Eszter övtáskája, és a bicikli első kosara, amiben mobiltelefonja és a papírai voltak. Miután Esztert nem találták, K. Péter értesítette a rendőrséget, majd a kórházat is felhívták, hogy Esztert nem vitték-e, be, azonban erre nemleges választ kaptak. K. Péter kérdésre válaszolva nem tudott olyan személyt mondani, akivel Eszter nem ápolt volna jó kapcsolatot, nem tudott olyan személyről, aki zaklatta volna. Részletes személyleírást adott Eszterről. Elmondta továbbá, hogy sem K. Péternek és a feleségének nincs haragosa, úgy tudja, hogy Eszternek sincs. Megítélése szerint Eszter nyugodt ember, tudomása szerint nem kábítószeres, ritkán dohányzik és alkalomszerűen fogyaszt alkoholt, de akkor is mértékkel. Ritkán jár szórakozni.

A nyomozóhatóság Eszter eltűnéséről a fenti bejelentés alapján értesült, melyet követően az elütés helyszínén helyszíni szemlét tartottak. <sup>3</sup>

## **2. Helyszíni szemle (elütés helye)**

A sértett nevelőapjának bejelentése folytán a nyomozóhatóság helyszíni szemlét folytatott le a sértett elütésének helyén. Az elütés helyén a magas aljnövényzetben volt egy csapás, amely az ott található partszakasz alján lévő fáig vezetett, ahol egy félig felbontott Danon Epres joghurtos dobozt találtak, illetve ételmaradék volt mellette látható. Egyéb elváltozás a helyszínen nem volt. A sértett által hátrahagyott tárgyakat a nevelőapja a közeli lakóhelyükre szállította, melyekre a nyomozóhatóság a szemlét kiterjesztette. A sértett bal lábas papucsja egy tesco-s szatyorban volt, drapp színű övtáskáját szintén hazavitte nevelőapja, melyben 1 db bontott zöld színű Pall Mall

---

<sup>3</sup> Győri Rendőrkapitányságon 2003. szeptember 22. napján tett bejelentés (ügyszám: 08010-377371-BUJKBE)

cigaretta, 1 db piperetükör, 1 db kulcscsomó, 1 db pénztárca, melyben a sértett iratai és némi készpénz volt érintetlenül, bevásárló lista és blokk a bevásárlásról, valamint a Nokia típusú mobiltelefonja. Az udvaron állt kint a sértett biciklije, melynek az egyik sárvédője eltört, amit a bicikli kosarába helyeztek. A bűnügyi technikus részletesen megvizsgálta a tárgyakat, illetve azokat a rendőrkapitányságra szállították. A szemle során úgy nyilatkozott, hogy a biciklin nem fedezett fel olyan nyomot, ami arra utalna volna, hogy közlekedési balesetet részese lett volna. <sup>4</sup>

### **3. A holttest megtalálása**

2003. szeptember 23. napján reggel 7 óra körüli időben bejelentés érkezett a Győri Rendőrkapitánysághoz, hogy a győri Széchenyi hídhöz közel, a Mosoni Duna töltésén egy női holttestet találtak. A bejelentést két ott dolgozó férfi tette O. Károly és D. Dénes, akik a töltésen a fűvet kaszálták. A töltésen egy kutyát sétáltató hölgy is bejelentette, hogy megtalálta T. Eszter holttestét. A kiérkező rendőr elkezdte a helyszín biztosítását, megállapította, hogy a területre több autó is behajtott a kavicsos útra keréknyomot hagyva maguk után, a gépkocsiból kiszállva pedig lábnyomok is maradtak. <sup>5</sup>

A holttesttel kapcsolatos helyszíni szemlére a bejelentés napján, 8 óra 30 perc körüli időben került sor. A holttest feltalálási helye előtt 6 db cigaretta csikket rögzítettek a bűnügyi technikusok. A holttest hason fekvő helyzetben volt, arccal a töltés rézsűjének alja felé. Egy kék színű rövid farmernadrágot viselt, mely erősen szennyezett volt és a bal hátsó zsebtől egy kb. 3 cm-es szakadás volt. Egy kékes színű, fekete csíkos ujjatlan toppot viselt az áldozat, mely szintén szakadt volt, alatta egy fekete melltartóval. Két gyűrűt és egy nyakláncot valamint egy bőrszíjas órát hordott. A holttest mindkét lábán, az alsólábszáron és a térdhajlatokban vonszolásra utaló horzsolásos sérülések láthatók, a bal comb belső felén vérgyanús szennyeződés, a jobb boka mögötti achilles részen egy körülbelül 2 cm nagyságú lila folt található. A holttest megfordítása során láthatóvá vált a nyakára hurkolt fehér színű műanyag kötöző zsinag. Az arcának bal oldala, az orr és száj környéke vérrel szennyezett. A holttest bal lábán egy körülbelül 2 cm-es, közel kör alakú sötét színű elszíneződés látható. Levetkőztették a sértettet, ruháit, ékszereit a bűnjelek között rögzítették, majd a meztelen holttest külsérelmi nyomait vizsgálták. A sértett arca, szemei duzzadtak voltak

---

<sup>4</sup> Győri Rendőrkapitányságon 2003. szeptember 22. napján megtartott szemle (ügyszám: 08010-377371-BUJKBE)

<sup>5</sup> Győri Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Járőr Alosztályának 5684/2003. ideigl. számú jelentése alapján

kékes elszíneződéssel, orrából és szájából vörhenyes habos folyadék ürült. A nyak bőrén barázda fut körbe, melynek átmérője és benyomódás a bőrbe változó a nyak egyes pontjain, azonban jól kivehető, hogy a sértett halálát megfojtás okozta. Karjain számos karcolás található, melyeket a vonszolás okozhatta. A testről testizzadmány került rögzítése DNS megállapítására. Tárgyi bizonyítási eszközök a következők voltak a fentiek alapján:

- 6 db cigaretta csikk,
- a holttest nyakáról eredetben rögzített műanyag kötöző zsineg,
- 2 db aranynak látszó gyűrű,
- 1 db aranynak látszó nagylánc, 1 db hatszögű medállal,
- 1 db fekete bőrszíjas óra.
- 1 kékes-zöld hajcsat,
- 10 db DNS minta,
- 1 db kék színű farmer rövidnadrág
- 1 db sötét színű ujjatlan topp,
- 1 db fekete melltartó,
- 1 db fekete bugyi.<sup>6</sup>

T. Eszter sértett ruháin lévő növénymaradványokat botanikus szakértő megvizsgálta, mely eredményre nem vezetett, valamint ruháit és a lefoglalt kötőzsineget vegyészszakértő vizsgálta, mely szintén eredménytelenül zárult.

---

<sup>6</sup> Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőrkapitányság 207/2003. bü. számú, szemle megtartásáról készült jegyzőkönyve alapján

#### 4. T. Eszter holttestének szakértői vizsgálata

A boncolási jegyzőkönyv és igazságügyi orvosszakértői vélemény rögzíti, hogy a sértetten testszerte horzsolásos sérülések, hámozódások, valamint a szájnyalkahártya zúzódása voltak észlelhetőek. A belvizsgálat alapján pontszerű és részben összefolyó kiterjedt bevérzések voltak fellelhetők a fejszak állományában, a gége mindkét oldalán, a fejbiccentő izmok tapadásának megfelelő kulcsfonti részen, az X. agyideg környezetében, a nyelvgyökben, valamint a gége nyálkahártyájában. A külsérelmi nyomok és a belvizsgálat alapján a sértett halála erőszakos úton, a légutak leztorítása miatti fulladás eredményeként következett be. A sérülések - elsősorban az arc, a felső és alsó szemhéjak duzzadtsága, a pontszerű bevérzések - elhúzódó fulladásra utalnak. A halálhoz vezető folyamat nagy valószínűséggel zsinegelés következtében fejeződött be. Az arc szájnyalkahártyáján, a nyaki lágyszakokban található elváltozások, a gerincoszlop környezetében észlelt lapszerinti bevérzések valószínűsítik, hogy a zsineg használata előtt, kézzel történhetett a nyak közepes erővel történő leztorítása, a légutak befedése. A nyak sérüléseit és a zsinegelési barázdákon kívüli sérüléseket kézzel történő megragadás, szorítás, karmolás is okozhatta. Az észlelt nagyszámú hámozsolásos, hámkarcolásos külsérelmi nyom dulakodás, vergődés, vonzolás következtében keletkezhetett, amelyek érdes, esetleg sarkos tárgytól jöhetnek létre, élőben történő sérülések. A hüvelybemeneti bővítés a halált megelőzően a nemi szervet érintő erőbehatást felveti, sima felszínű félkemény tárgy okozhatta. A homlokdudorok, a jobb halántékizom hátsó pólusának vetületében a bevérzések, az ajak nyálkahártyájának bevérzések kis- közepes erejű tompa erőbehatásra utalnak, azok kialakulhattak kézzel, tenyérrel, ököllel mért ütés, illetve ütődés következtében is. A sérülések sorrendisége biztonsággal nem állapítható meg. A bal lábszár valószínűsíthetően hőhatásra keletkező sérülése másodfokú égési sérülés. A hámozsolásos, hámkarcolásos külsérelmi nyomok gyógytartama önmagukban 8 napon belüliek lettek volna, de együttesen - kiterjedt voltak és nagy számuk miatt - 8 napon túli sérüléseknek minősülnek, tényleges gyógytartamuk 2-3 hét lett volna. A sértett életének megmentésére a bántalmazást, nyaki leztorítást, a halált követően négy percen belül megkezdett újraélesztés esetén lett volna reális esély. A bántalmazás, a testi sértés és a bekövetkező halál között közvetlen ok-okozati összefüggés volt megállapítható. Megelőzőleg a sértett korának megfelelő belső szervezetű volt, olyan betegség, amely sorsszerű, rövid időn belül halálhoz vezető lett volna, vagy halálát másképp magyarázná, nem mutatkozott.

A szövettani lelet rögzíti, hogy a szövetekben kezdődő fehérvérsejtes beszűrődés is található, amely azt támasztja alá, hogy a sérülések a halált megelőzően legalább 15, legfeljebb 40 perccel korábban, de 4-6 órán belül keletkeztek. A nemi szervek vizsgálata alapján fizikai erővel történő szexuális behatás egyértelműen, biztonsággal nem állapítható meg. A gyomortartalom emésztettségének foka alapján a halál nagy valószínűséggel az eltűnés napján 16.30 és 17.00 óra között következett be. A cytológiai lelet szerint a hüvelykenetben spermium nem volt található. <sup>7</sup>

Dr. Tóth Zsuzsanna és dr. Pataki Zoltán igazságügyi szakértők terjesztették elő OSZ:1987/2017. számon, 2017. augusztus 25-i keltezéssel azt az **igazságügyi orvosszakértői véleményt**, amely a már rendelkezésre álló iratok alapján arra adott választ, a sértett sérülései keletkeztek-e a közlekedési baleseti mechanizmus kapcsán. A lényegi megállapítások szerint a nyaki hámsérülések és a kötőhártya bevérzés a fulladásos halállal okozati kapcsolatba hozható sérülések, míg a testszerte nagy számban fellelt hámhorrzsolásos, hámkarcolásos sérülések jó része halál előtti, vonzolásos sérülés. A bal felső szemhéj bevérzése lehet bántalmazás, öklütés következménye. A jobb szem és az orrgyök sérülései lehetnek bántalmazás következményei is, de nem zárható ki, hogy közlekedési baleset során földhöz csapódáskor keletkeztek. Az állcsúcs és bal kulcscsont hámfosztásos sérülései vonzolás közben keletkeztek. A bal vállcsúcs és a bal felkar sérülése szintén keletkezhetett közlekedési baleset során, amennyiben a sértett az autóvezetőnek jobbról haladt be, testfelszínének bal oldalát ütötte el és a bal vállcsúcs sérült az autóra esés következtében. A bal felkar és a hónalj sérülése beilleszthető közlekedési baleset mechanizmusába, de orvosszakértőileg a megragadás is elfogadható. A has, a bal lábfej, bal comb, a jobb lábszár hámsérülései eredhetnek a balesetből is oly módon, hogy a hassal, mellkassal előre esett le a bicikliről a sértett, az apró pontszerű bevérzések pedig kavicsos felülettől is származhattak. A bal felkar alsó harmadának, a bal hátsó hónaljvonalnak, a jobb felkar felső harmadának, a jobb emlő áthajlási vonalának, a hátnak és a karok hátsó részének, a térdhajlatoknak, a fülkagyló mögötti területnek a sérülései vonzolás következtében keletkezettek. A jobb alszáron és bal lábfejen keletkezett sérülések kialakulhattak a kerékpár pedáljához vagy más alkatrészéhez történő ütődés eredményeként. Több hámhorrzsolásos sérülés halál utáni vonzolás eredménye. A jobb comb hámszűzódásos sérülését okozhatta a kerékpár nyergének ütése. A kézfejekon, csuklókon lévő sérülések a földre esés következtében kialakulhattak. A bal lábszáron lévő égési sérülés a gépkocsi

---

<sup>7</sup> dr. Barta Livia és dr. Pataki Zoltán igazságügyi orvosszakértők által 198/03. Bjk. számon, 2003. szeptember 25. napján készített boncolási jegyzőkönyv és igazságügyi szakvélemény alapján

valamely alkatrészével történt érintkezés közben jöhetett létre. A hajás fejbőrben leírt sérülés kialakulhatott a közlekedési baleset során úgy is, hogy a kerékpárról leesve a fejét a földbe ütötte. Ehhez társulhatott agyrázódás, amely okozhatott a sértettnél pár perces eszméletvesztést, illetve hányást. Az eszméletvesztés után a sértett magához tért és ezután érte őt a bántalmazás, a fojtási mechanizmus, amely az élet kioltására alkalmas volt. Amennyiben a közlekedési baleset bekövetkezett, úgy abból T. Eszternek legfeljebb 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek.

A bíróság a tárgyaláson párhuzamosan meghallgatta dr. Barta Lívia, dr. Tóth Zsuzsanna és dr. Pataki Zoltán igazságügyi orvosszakértőket, akik némely kiegészítésekkel fenntartották szakértői véleményeiket, illetőleg teljes mértékben egyező álláspontra helyezkedtek. Elmondták, hogy a sérülések alapján megállapítható, hogy azok elszenvedésekor a sértett a feltaláláskor viselt ruházatában volt. A combok belső felszínén és a nemi szerveken talált zúzódásos sérülések keletkezhetnek a kerékpár nyerge általi ütéstől is, de egyértelmű szakértői megállapítás e körben nem tehető. A szexuális behatás ténye nem igazolható szakértőileg. Az elhúzódó fulladás tényét több sérülés is igazolja, az azonban nem állapítható meg, a fojtogatás milyen szakaszokkal történt, időbelileg milyen arányban zajlott kézzel, illetve zsineggel. A fulladás elhúzódó volt, legalább 15 percen keresztül tartott. A légutak teljes leszorítása mellett egyébként 15-20 másodpercen belül megtörténik az eszméletvesztés, egy-másfél percen belül pedig beáll a fulladásos halál. Jelen esetben szakaszos kellett, hogy legyen a fulladásos mechanizmus, másképp nem tarthatott volna legalább 15 percig, ám azt nem lehet utólag megállapítani, pontosan mi történt ebben az időszakban. A rángatózás jellemzően agyrázódásos tünet, aminek nem feltétele morfológiai elváltozás. Ami az egyes horzsolásos sérülések kapcsán korábban tett, halál utáni keletkezésre vonatkozó megállapítást illeti, azt annyiban korrigálták, hogy azok ún. intermediér sérülések, akkor keletkeztek, amikor már állnak le életfunkciók, nincs normális vérkeringés. Ezek a horzsolásos, karcolásos sérülések egyértelműen érdes talajon, növényzeten történt vonszolás eredményei, lefutásuk, számuk és egyéb jellemzőik miatt nem feleltethetőek meg a baleset miatti elesésnek. A bal lábszáron lévő égési sérülés is beilleszthető az elütési mechanizmusba, például a hirtelen felgyorsuló kerékpár valamely alkatrészével, adott esetben a pedállal való érintkezés is okozhatta, a fényképeken látható ún. hámszázlócskák erre, mint horzsolási mechanizmusra utalnak. A bal szem szemhéjának bevérzése egyértelműen direkt erőbehatás következménye, azt - a szemüreg alakja miatt - ütődés, baleseti elesés nem okozhatta. A szemhéjak duzzadtsága az elhúzódó fulladásra utal,

a bevérzés viszont ütés eredménye. Az alsó és felső ajkak bevérzéses sérülése sem illeszthető bele a baleseti mechanizmusba, ezeket tenyérrel leszorítás, ütés okozta. A halál a feltalálás előtti nap 16:00 és 17:00 óra között állhatott be, amelyre a holttest állapotából tudtak következtetést levonni. A sértettnek nem voltak jellemző védekezési sérülései - a köröm alatti DNS minta sem tekintendő feltétlenül annak -, így azt nem lehet orvosszakértőileg egyértelműen megállapítani, hogy a sértett akár csak szakaszosan is, de eszméleténél volt-e a bántalmazás folyamatában.<sup>8</sup>

## **5. Piros VW Jetta személygépjármű**

A Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőrkapitányság Nyomozó Osztály Vagyonvédelmi Alosztálya 2003. szeptember 24. napján, reggeli órákban szemlét tartott a Győr, Állatkerti utca 1. szám alatt.

A szemle megtartására azért került sor, mert a Győri Rendőrkapitányság munkatársai szolgálatuk teljesítése során figyelmesek lettek a győri állatkert hátsó részénél elhagyatott VW Jetta típusú piros színű autóra, melynek csomagtartója nyitva volt. A közelben pedig nem találták a gépjármű tulajdonosát vagy használóját. A gépjárműnek minden ajtaja be volt csukva, a csomagtartó ajtaja azonban nyitva volt. Az autó, illetve az ablakai feltehetőleg olajjal volt szennyezve, melyeket ronggyal áttörölhették. A VW Jettán számos sérülés volt látható. Az első lökhárítón koccanástól származó zúzódások és mindkét sarokrész alsó felén törés látható. Mindkét első lámpa irányjelző búra törött állapotú, az izzók azonban épek voltak. A motorháztető jobb és bal sarkán a lámpák felett tenyérnyi horpadás és festékleverődés látható, illetve erősen korrodált állapotban volt. A bal oldali első sárvédő és a vezetőoldali ajtó, valamint a bal hátsó ajtó ép, csak néhány festékleverődés és rozsdafolt volt látható rajta, azonban a bal hátsó sárvédő lemez erősen sérült állapotú, több helyen korrodált és a sárvédő gumi hiányzik. A hátsó lökhárító hiányzott, illetve az autó farrészén több sérülés és korábbi karambol nyomai voltak láthatóak. A jobb oldala a gépjárműnek ép volt, csupán a jobb első ajtó kilincse hiányzott.

A rendőrhatalóság okkal feltételezhetette azt, hogy jelen cikk tárgyát képező bűncselekményhez köthető a gépjármű különösen amiatt, hogy elhagyatott helyen találták meg, a szín egyezett, amit az egyetlen szemtanú elmondott (vallomását lásd később), a gépjármű bal oldalán számos - akár a

---

<sup>8</sup> Győri Törvényszék B.389/2017/19. számú ítélete alapján



kerékpárral közlekedő T. Eszter elsodrásával összefüggésben lévő - sérülés volt látható, azonban az autó közvetlen környezetében a bűncselekménnyel esetlegesen kapcsolatos nyomot, anyagmaradványt nem találtak. A szemlét kiterjesztették az állatkertre, az ott lévő kempingre és az ipari csatorna töltése által határolt területre. Ezen a területen a nyomozóhatóság számos, bűnjelként rögzített „hulladékot” talált, mint például gumibroncs, mosogató szivacs, cigaretta csikk, papír törülköző (stb.), azonban ezek egyik sem volt köthető a bűncselekményhez. A bűnügyi technikus a VW Jetta gépjármű külső és belső részéből számos ujjnyom töredéket és tenyérszövet töredéket rögzített. Az olajos szennyeződésről is mintát vettek, illetve mind a négy ülésről szagmintát rögzítettek. Megvizsgálták a csomagteret, a motorteret, azonban egyelőre a szóban forgó bűncselekményre utaló jeleket nem találtak. A csomagtartóban találtak kötőzsineget, mely kapcsolatba hozható azzal a kötőzsinellel, mellyel a sértettet megfojtották, ezért ezt is elküldték szakértői vizsgálatra. Végül a gépjárművet beszállították a megyei rendőr-főkapitányság metallográfiai laborjába.

#### *5.1. A VW Jetta szakértői vizsgálata*

Az áldozat feltalálási helyéről származó növényminták, illetve a sértett ruházatán lévő növénymaradványok és a VW Jetta gépkocsiból rögzített növényminták között egyezés nem volt. A gépkocsiról rögzített piros festék alapvetően megegyezett a sértett ruházatán, illetve a kötőzsinelen fellelt piros festékkel, azonban nagyobb nagyítású optikai mikroszkóp alatt nézve azok eltérő jelleget mutattak. Az ülésekről vett anyagmaradványok között volt kék színű, pamut anyagú elemi szál, ami megegyezhet a sértett rövidnadrágjáról származó anyagmaradvánnyal, azonban az ilyen elemi szálak a farmeranyagokban igen elterjedtek, tehát egyértelműen nem mondható ki, hogy az a sértett rövidnadrágjából származik. A sértett blúzából származó elemi szál és egyéb, a sértettel összefüggésbe hozható anyagmaradványt nem találtak. A vizsgálat tárgyakon vérszennyeződést nem találtak, továbbá a gépkocsi szőnyegeiből, a törülközőből, a szivacsból, a papírtörülközőből biztosított mintákból (VW Jetta megtalálási helyén és annak környezetében talált bűnjel) a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható anyagmaradványt nem volt fellelhető. A gépkocsi csomagtartójában talált műanyag kötőzsinég mikroszkópi képe, színe, vastagsága eltér az elkövetéshez használt kötőzsinég jellemzőitől. Azon nem volt a bűncselekménnyel összehozható anyagmaradvány.

A vegyészszakértő által megvizsgált, az ülésen fellelt szőrmaradványokról megállapította, hogy azok állati eredetű szőrszálaknak, hajtöredéknek és emberi eredetű kihullott szőrszálaknak, szőrtöredékeknek felelnek meg. Az autó csomagteréből, illetve a bal és jobb hátsó ülésről, illetve az autó feltalálási helyéről származó papír zsebkendőről származó szőrmintát beazonosítani nem tudta.

9

A fentiek alapján egyelőre arra lehet következtetni, hogy a VW Jetta gépjármű nem a bűncselekmény elkövetéskor használt gépjármű volt.

## **6. Az elkövető felkutatására tett további cselekmények**

A nyomozóhatóság a rendelkezésre álló adatok alapján nagy erővel kereste tovább az elkövetőt. E körben mind az elütés helyszínén, mind a holttest feltalálásának helyén, a családi- és a baráti körben, a sértett munkahelyén adatokat gyűjtött, tanúkutatást végzett, tanúkat hallgatott meg.

### **6.1. DNS-kutatás**

A nyomozóhatóság ezen törekvései alapján a nyomozás látókörébe került személyek közül 30 embertől vettek DNS mintát és vizsgáltatták meg hemogenetikai szakértővel (F. Dávid, E. Róbert, E. Barnabás, R. Barnabás, R. Róbert, R. Sándor, A. Róbert, B. Vilmos, Á. Milán József, Sz. Sándor, S. László, B. Vince, B. Pál, K. Tamás, R. András, P. Mihály, F. Róbert, B. Máté, G. István, H. Tibor, B. Mihály, Sz. Gotthard, S. Zoltán, H. László, B. László, K. Attila Lajos, K. Ferenc, K. György, Sz. István, K. Norbert). Közülük sokakat ki is hallgattak tanúként, melyre a következő pontban térek ki.

A Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet (Belügyminisztérium) Hemogenetikai Osztálya által 2004. március 23. napján kelt előzetes szakvélemény, valamint 2005. március 17. napján kelt hemogenetikai szakértői szakvélemény alapján a vizsgált személyek és T. Eszteren található DNS között egyezőséget nem találtak, a talált DNS ismeretlen személytől származik. Kiemelendő a szakvéleményből az, hogy T. Eszter rövidnadrágján talált, laphámsejtekkel kevert vérszennyeződés PSA immunkromatográfiás vizsgálta során gyenge pozitív reakciót észleltek, spermium sejtek

---

<sup>9</sup> ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet Orvosszakértői Osztály 7000-4306/7/BO/2003. számú szakvéleménye

jelenléte azonban - a spermium sejtek minimális száma és/vagy a sejtek bomlott állapota miatt - nem volt igazolható.

A budapesti Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karának Igazságügyi Orvostani Intézetének 2004. január 14. napján kelt 98/03/DNS (98/A/03/DNS, 98/C/03/DNS, 98/D/03/DNS) számú és 2004. március 8. napján kelt 32/04/DNS (ad.: 98/A/B/C/D/03/DNS) számú igazságügyi orvosszakértői vélemény DNS vizsgálat alapján elnevezésű szakvélemény szerint nincs egyezés B. Mihály, Á. Milán, B. Vilmos, V. László, R. Barnabás, V. Miklós, Sz. Sándor, A. Róbert, S. László és K. Tamás DNS-e és T. Eszter körme alól, kezéről, testéről a megfojtására használt zsinegről, illetve ruházatáról vett DNS minta között. A szakvélemény rögzítette azt is, hogy a DNS egy ismeretlen hímnemű személytől származik.

Ugyancsak a budapesti Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karának Igazságügyi Orvostani Intézete vizsgálta a VW Jetta típusú gépjárműből rögzített nyomokat, DNS mintákat. A 2004. február 24. napján kelt 98/B/03/DNS számú szakvéleménye szerint a VW Jetta gépjárműben található minták, nem mutattak egyezőséget sem T. Eszter DNS-ével, sem pedig az ismeretlen hímnemű személy DNS-ével sem.

## *6.2. Tanúk felkutatása és kihallgatása*

A nyomozóhatóság felkereste, majd részletesen kihallgatta az ügyel kapcsolatban **F. Dávidot**. F. Dávid T. Eszter volt barátja, akit a rendőrség T. Eszter eltűnésének napján (2003. szeptember 22.) és a holttestének megtalálása napján is (2003. szeptember 23.) meghallgattak. F. Dávid elmondta, hogyan alakult a kapcsolatuk. 1998 nyarán ismerkedek meg és decemberétől jártak együtt. Eszter 1999 szeptembere óta vele és a családjával lakott Töltéstaván (Győrhöz közeli falu), majd 2003 januárjában szakítottak. Elmondta, hogy Eszter szakított vele, hirtelen költözött el, amikor F. Dávid otthon se volt, azzal indokolta döntését, hogy egyedül akar lenni, illetve beteg édesanyját ápolja, és nem tud szétszakadni. Elmondása szerint nem váltak el haraggal, a szakítás után is többször beszéltek és találkoztak, annak ellenére is, hogy mindkettőjük kapcsolatban élt már ezután. Eszternek is és F. Dávidnak is több párkapcsolata volt a szakításuk után, de ettől függetlenül tartották a kapcsolatot. A rendőrség kikérdezte F. Dávidot a sértett baráti társaságáról, munkahelyi kapcsolatairól, illetve szórakozási szokásairól. F. Dávid elmondta, hogy Eszternek kik voltak a

barátai, azonban velük csak ritkán járt össze, illetve úgy nyilatkozott, hogy a munkahelyén is jó volt a kapcsolata a kollégáival. Eszterrel utoljára 2 hete, 2003 augusztusában találkoztak a győri Plázában, ott azonban csak köszöntek egymásnak. F. Dávid említett még egy Laci nevű férfit, akihez Eszter járt dolgozni és állítólag tartozott is neki 100.000, Ft-tal, valamint többet is akart volna Esztertől, vele Eszter - F. Dávid unszolására és segítségével - megszakította a kapcsolatot. Új telefonszáma lett, illetve új helyre költözött, így a Laci nevű férfi az elérhetőségét nem tudta. Ez a Laci nevű férfi - F. Dávid állítása szerint - szokott járni Győr, Sashegy pusztán (elütés helye), egy fekete színű Ford Scorpio autója volt. F. Dávid elmondta, hogy neki egy fehér színű Ford Mondeo típusú (évjárat: 1993) autója van.

Ezt követően 2003. szeptember 24. napján is meghallgatták a rendőrök F. Dávidot Eszter eltűnésével, illetve a lehetséges elkövető kilétével kapcsolatosan. F. Dávid előadta, hogy aznap a Plázában volt a kávézóban, ahol Esztert is ismerték. Az ügyről beszélgettek sokat, nagyon megviselte őket és nem hagyta nyugodni. A pultos lány említette, hogy lehet, hogy Eszter látott valamit és leszámolás volt az egész. Ekkor jutott eszébe F. Dávidnak E. Barna és E. Róbert, akik mondták, hogy Sashegyen állítólag volt „valami” ukránoknak cigi raktárak. Végül a rendőrökkel együtt felkeresték E. Barnát, aki elvezette őket a Sashegyen lévő raktárhoz. F. Dávid a rendőrökkel ment a rendőrautóval, míg E. Barna előttük a saját autójával. A rendőrök megjegyezték, hogy E. Barna jól ismerheti a környéket, magabiztosan vezetett, minden kátyút kikerült. A raktárnál kutyák voltak, akik megugatták őket, de E. Barna megnyugtatta a rendőröket, hogy nem bántanak a kutyáink. Jól látszott, hogy ismeri őket. A raktárnál végül nem találtak semmit. F. Dávid elmondta még, hogy Eszter édesanyja gyanakodik E. Barnára, mert korábban akart valamit Esztertől és ki is nézni belőle, hogy illet elkövet. T. Eszter tudott egyébként erről a cigi raktárról, F. Dávid Eszteréknél hallotta, hogy E. Barna és E. Róbert loptak is ebből a raktárból, amiért megverték őket.

2003 októberében ismét meghallgatták F. Dávidot, mert a tanúkutatás alapján felmerült, hogy nem is volt olyan túl jó a viszonyuk Eszterrel a szakítás után. Felmerült a rendelkezésre álló adatok alapján (tanúvallomások, híváslista), hogy zaklatta Esztert, vissza akarta szerezni magának. B. Mihály (Eszter akkori barátja) tanú állítás szerint F. Dávid tartozott Eszternek, de erről úgy nyilatkozott F. Dávid, hogy nem igaz. Több tanú úgy nyilatkozott, hogy F. Dáviddal azért szakított Eszter, mert F. Dávid teljesen rátelepedett a sértettre, „hatalma alá akarta vonni”. Vallomás állt a

rendőrség rendelkezésére arról is, hogy F. Dávid meg akarta leckéztetni Eszter akkori barátját, B. Mihályt és ezt E. Barnabás és E. Róbert segítségével akarta megtenni. F. Dávid ezt tagadta.

F. Dávid és E. Róbert szembesítésre került azzal kapcsolatosan, hogy valóban volt-e olyan megbízás F. Dávid részéről, hogy B. Mihályt esetlegesen bántsák. Az szembesítés valójában eredményre nem vezetett, ami felmerült, hogy B. Mihály autójában „kellett” volna kárt tenni, de az, hogy ilyen valóban elhangzott-e arra fény nem derült. E. Róbert a szembesítésen annyit mondott még, hogy F. Dávid eléggé tisztában van azzal, hogy Esztert hogyan ölték meg. Állítása szerint F. Dávid azt mondta, hogy Esztert lábon lötték, kocsí után kötözték, úgy húzták és megerőszakolták. E. Róbert szerint ilyen információt a rendőrség nem ad ki, holott F. Dávid ezt állította, az újságban is csak az volt, hogy brutális módon ölték meg Esztert, ezért furcsa volt számára, hogy F. Dávid honnan tud ilyen „közeli” információkat Eszter megölése kapcsán. Erre F. Dávid érdemben nem reagált, csak annyit mondott, hogy a Plázában többen is beszélgettek erről és így állt össze neki a kép.

F. Dávidot szembesítették E. Barnabással is E. Róbert testvérével, azzal kapcsolatosan, hogy F. Dávid valóban megkérte-e E. Barnabást és E. Róbertet, hogy B. Mihály autójában tegyenek kárt. E. Barnabás azt mondta, hogy F. Dávid telefonon kereste meg ezzel kapcsolatban, majd a Plázában találkoztak, hogy megbeszéljék a részleteket. Elmondta még, hogy F. Dávid pénzt is ajánlott a dologért. F. Dávid továbbra is állította, hogy ez nem igaz, ő úgy emlékszik, hogy csak annyit mondott a testvéreknek, hogy nyugodtan kapják szét B. Mihály autóját, ha akarják. Azt, hogy ezt miért mondta már nem emlékezett. E. Barnabás szerint F. Dávid érzelmi válságba került a szakítás miatt, és így akart elégtételt venni.<sup>10</sup>

T. Eszter eltűnésének napján (2003. szeptember 22.) kihallgatták tanúként T. Eszter akkori barátját, **B. Mihályt**. B. Mihály elmondta, hogy 2003 januárja óta van együtt Eszterrel, akit Eszter mostani munkahelyén, a Kalapos vendéglőben ismert meg. Jó kapcsolatuk volt, jól kijöttek egymással, nagyobb veszekedés közöttük nem volt. Nyilatkozott még Eszter barátairól, munkatársairól, közelebbi ismerőseiről, olyan személyt, viszont akivel Eszter rosszban lett volna nem tudott mondani. Elmondta, hogy tudomása szerint senkivel nem volt haragban, senki nem zaklatta, szórakozni is csak ritkán jártak együtt, mert nagyon sokat dolgozott. Említett egy férfit, akinek

---

<sup>10</sup> Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Nyomozó Osztály 207/2003. bü. számú nyomozati iratokban fellelhető, tanúvallomásokat tartalmazó jegyzőkönyvek alapján

Eszter korábban dolgozott, ő akart valamit Esztertől, ki is ment vele Ausztriába, illetve ebben az időben tűnt el az útlevele is, azonban úgy tudja, hogy ezzel a férfivel már nincs kapcsolatban, nem is zaklatja őt. Előadta még, hogy Esztert utoljára a tegnapi napon látta, mai napon 10 óra után beszélt vele telefonon, amikor Eszter mondta neki, hogy elmegy a mamájához és utána az édesanyjáiékhöz Sashegy pusztára, azóta nem beszélt vele. Arra vonatkozóan, hogy hol lehet ötlete nem volt, járt a kórházban is, hátha bevitték Esztert, de nem volt ott. Tudomása szerint Eszter az albérleten és B. Mihály lakásán kívül nem szokott máshol aludni.

T. Eszter holttestének megtalálása napján (2003. szeptember 23.) újra meghallgatták B. Mihályt, aki fenntartotta korábbi vallomásában foglaltakat. Részletesebben előadta megismerkedésük történetét. Ekörben úgy nyilatkozott, hogy mindketten a Kalapos étteremben voltak pincérek, de amikor megismerkedtek, akkor még F. Dáviddal járt Eszter. Jóban voltak és B. Mihály szerette volna, ha az ő barátnője lenne Eszter. Elmondása szerint F. Dáviddal a végén már rossz volt a kapcsolata Eszternek, minden apróságon összevesztek. Egy alkalommal történt olyan is, hogy F. Dávid Eszter édesanyját szidta, Eszter erre megpofozta, ő pedig ha nem fogták volna le, akkor neki ment volna Eszternek. Ezen kívül nem tudott olyanról, hogy F. Dávid bántotta volna Esztert. Tudomása szerint volt közöttük elszámolási vita, F. Dávid tartozott pénzzel Eszternek, de B. Mihály úgy tudta, hogy csak egy töredék összeget adott vissza, azonban Eszter erről sokat nem beszélt. Elmondta, hogy mit csinált a gyilkosság napján, illetve hogy milyen színű autók vannak a családjában. B. Mihálynak egy piros színű Opel Astrája volt. Autószerelőként több bordó autót is javított, azonban nem tudta személyekhez kötni. Részletesen vallott arról, hogy milyen autókat szerelt a gyilkosság napján és hogy be kellett mennie Győrbe alkatrészért, amikor felmerült benne, hogy elviszi Esztert Sashegy pusztára, hogy ne kelljen biciklivel mennie, azonban elvetette ezt az ötletét, mert kellett a műhelybe az alkatrész, hiszen össze kellett rakniuk egy autót.

2003 októberében is kihallgatták B. Mihályt, amikor részletesen kikérdezték F. Dávid és Eszter kapcsolatáról és szakításáról. Elmondta újra, hogy amikor megismerkedett Eszterrel akkor még F. Dáviddal volt, azonban már rossz volt a kapcsolatuk, viszont Eszter nem tudott elköltözni tőle, mert nem volt hova mennie. Igazából csak azért lakott még ott és ezért viselte el F. Dávid szeszélyeit. Dávid nagyon bekorlátozta őt, minden szabadidejét csak vele akarta tölteni, nem nagyon értett egyet azzal, ha elmegy valahova Eszter, csak a mamájához és az anyukájáiékhöz engedte el. Dávid mondta Eszternek többször, hogy ha nem tetszik neki valami, akkor összepakolhatja a dolgait és

elmeget. Valójában ezzel zsarolta Esztert. Aztán adódott egy alkalom, amikor Eszter elköltözhetett albérletbe, élt is vele és akkor pakolt össze és jött el, amikor Dávid nem volt otthon. Elköltözött, de utána közölte személyesen Dáviddal a szakítást. Dávid állítólagosan sírt, de Eszter többet nem mondott erről. Később Dávid számára is kiderült hol lakik Eszter, állítólag többször is látták arra Dávidot és követte is B. Mihályt kocsival. Beszélt még Eszter és Dávid közötti telefonhívásokról és az elszámolási vitáikról. Kezdetben Dávid sokszor hívta Esztert telefonon. Az anyagokkal kapcsolatosan annyit mondott, hogy Eszter elmondása szerint 1.500.000-2.000.000,- Ft megtakarításuk volt közösen, ebből Eszter ha nem is a felét, de bizonyos százalékát akarta megkapni, végül 150.000,-Ft-ot kért tőle. Kérdésre elmondta, hogy ő nem bántotta Esztert soha és Eszter sem őt. Szexuálisan a gyilkosság előtt 2 nappal voltak együtt, Eszter egyébként gyógyszerrel védekezett a nem kívánt terhesség ellen. Tudomása szerint Eszternek volt egy ájulásos betegsége, de azt külön nem kezelték.

A rendőrség meghallgatta még B. Mihály testvérét. **B. Lászlót**, akivel Mihály együtt dolgozott az autószerelő műhelyben Ménfőcsanakon. Beszámolt a gyilkosság napján történekről, ami végülis alátámasztotta B. Mihály elmondását. Amikor megtudták, hogy Eszternek balesete volt akkor kimentek az elütés helyszínére és keresték Esztert az erdőben, az út mentén, a környéken, jóformán mindenhol de eredménytelenül. Annyit mondott még el, hogy az elütés helyszínén, amikor kint tartózkodtak a rendőrökkel egy piros Suzuki Swift kanyarodott arra, majd hirtelen megfordult és elhajtott. B. László utána hajtott, viszont olyan gyorsan mentek, hogy nehezen tudta csak utolérni őket. Látott benne két sötét bőrű embert, valószínűleg cigányok lehettek, a rendszámát is megpróbálta felírni, amit a rendőrök lekérdeztek, azonban az nem ahhoz az autóhoz tartozott. Elmondta, hogy este is tovább folytatták a keresést körülbelül éjfélig, aztán hajnalban újrakezdték addig, amíg B. Mihály nem kapott egy telefont, hogy megtalálták Eszter holttestét. T. Eszter és B. Mihály kapcsolatáról elmondta, hogy nagyon jó kapcsolatban voltak, beszéltek is a feleségével, hogy végre Mihály megtalálta a hozzá illő párt. A család is nagyon megszerette Esztert. Biztos volt benne, hogy később összeházasodtak volna.

A gyilkosságot napján **P. Zoltán** és **S. Attila** (majdani terhelt) feljelentést tettek a P. Zoltán tulajdonában lévő, de S. Attila által használt piros Opel Corsa típusú autó ellopása miatt. Mindkettőjüket kihallgatták tanúként az autó eltűnésével kapcsolatosan.

P. Zoltán a meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az autó az ő nevéen volt ugyan, de eladta sógorának, S. Attilának, csak nem írták át a nevére, de fizette a részleteket és valójában ő használta. Elmondta, hogy 2003. szeptember 22. napján (gyilkosság napján) 19 óra 30 perc körüli időben tudta meg azt, hogy az autót ellopták. A nővérével (P. Henrietta, aki S. Attila élettársa volt) és sógorával, S. Attilával beszéltek, hogy feljelentést kéne tenni, viszont amiatt, hogy az autó nem volt átíratva nem akartak bajba keveredni. A nyomozóhatóság kikérdezte arra vonatkozóan, hogy van-e kötődése Sashegy pusztára, mikor járt ott, illetve a holttest feltalálási helyét és annak környékét ismeri-e, de ezzel kapcsolatosan érdemi információval nem tudott szolgálni. Annyit tudott elmondani, hogy a nagyszülei élnek Sashegy pusztán, de ritkán látogatja őket.

S. Attilát is meghallgatták tanúként az Opel Corsa eltűnésének ügyében. Egyezően nyilatkozott P. Zoltánnal arról, hogy az autó ugyan P. Zoltán nevéen volt, de részletre megvásárolta és még nem került átírásra az autó, azonban ténylegesen ő használta. Elmondta, hogy a gyilkosság napjának reggelén az autóval elment dolgozni, majd munka után hazament és délután fél 3 és 3 óra között vette észre, hogy az autó szélvédője be van törve. Ezután elment a kislányáért az óvodába, hazamentek és körülbelül este 18 óra 30 percig otthon tartózkodtak. Ezt követően az Opel Corsa autóval bement a munkahelyére, leparkolt a munkahelye előtti parkolóba, körülbelül fél órát tartózkodott bent, majd amikor haza akart menni észlelte, hogy az autó nem áll a parkolóba. Busszal ment haza és 20 óra körüli időben szólt be a rendőrségre, hogy ellopták az autót. Telefonon szólt a sógorának, P. Zoltánnak, hogy menjenek be a rendőrségre együtt feljelentést tenni, tekintettel arra, hogy az autó P. Zoltán nevéen van. Nyilatkozott még arra nézve, hogy mi okozhatta szélvédő betörését, P. Zoltán akkori élettársának „strici” ismerősei csinálhatták bosszúból. Elmondta, hogy mi volt az autóban, illetve annak csomagtartójában, valamint az autó állapotáról is nyilatkozott. A nyomozóhatóság kikérdezte arra vonatkozóan, hogy van-e kötődése Sashegy pusztára, mikor járt ott, illetve a holttest feltalálási helyét és annak környékét ismeri-e, de ezzel kapcsolatosan érdemi információval ő sem tudott szolgálni. Annyit mondott, hogy Sashegy pusztán élettársa nagyszülei laknak és legutoljára előző hét szombaton jártak ott. Megkérdezték még tőle, hogy mennyire ismeri Győr környékét, amire elmondta, hogy viszonylag jól, hiszen már 3 éve dolgozik gépkocsivezetőként.

2017 januárjában meghallgatták újra P. Zoltánt tanúként, illetve P. Henriettát, S. Attila élettársát is. Ekkor S. Attila már gyanúsított volt. P. Henrietta nem tagadta meg a vallomás tételt. Elmondta,



hogy S. Attilával 20 éve élnek együtt, egy lányuk van. Attila nagyon szereti a családját, a lányát különösen is. Elmondta, hogy nem iszik, nem cigizik, nem az a bulizós fajta, inkább otthonülő típus. Úgy nyilatkozott, hogy Attila alapvetően nyugodt típus, azonban hirtelen haragú, olyankor kiabál, de nem bántotta őt soha. A nyomozóhatóság rákérdezett arra, hogy a gyilkosság napján esetleg Attila különösen viselkedett-e. P. Henrietta elmondta, hogy az Opel Corsa ellopása miatt ideges volt, de ő ezt természetes idegességnek tudta be.

Látható, hogy a nyomozóhatóság nagy erővel kereste az elkövetőt, számos tanút hallgatott meg, több szakértőt is bevont a nyomozásba mégsem kerültek közelebb az elkövetőhöz annak ellenére sem, hogy a piros Opel Corsa eltűnése kapcsán S. Attila már a nyomozóhatóság látókörébe került. Tekintettel arra, hogy az elkövető kilétét továbbra is homály fedte ezért a nyomozóhatóság az eljárást - a fentiekben már említetten - 2005. február 7 napján felfüggesztett.

#### **7. A büntetőeljárás folytatás - DNS egyezőség**

S. Attila és vádlott társa 2016 szeptemberében egy győri családi ház udvarán lévő kennelből jogtalanul eltulajdonítottak több értékesítésre tenyésztett kutyát, melyből valamennyit értékesítettek, a többi kutyát azonban a nyomozás során a rendőrség lefoglalta és kiadta a sértettnek. Ezen cselekménnyel kapcsolatosan S. Attilával és társával szemben büntetőeljárás indult, mely a bíróság előtt ítélettel zárult. Ezen cselekménye miatt S. Attilát a Győri Járásbíróság a 2017. november 21. napján jogerőre emelkedett B.712/2017/7. számú ítéletével, bünszövetségben elkövetett lopás bűntette miatt 1 év 6 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte.

T. Eszter megölése kapcsán folytatott büntetőeljárás 2005-ben történt felfüggesztését követően fordulat akkor állt be az ügyben, amikor egy S. Attila ellen indult, a fentiekben említett büntetőeljárásban vett DNS minta kapcsán a Nemzeti és Szakértői Kutató Központ 2017. január 6-án kelt átiratával arról tájékoztatta a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságot, hogy a minta egyezőséget mutatott több, a jelen ügyben a helyszíni szemle során rögzített mintával. Ezt követően a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Genetikai Szakértői Intézete által 29200-801/409/2017. számon előterjesztett, később írásban kiegészített **igazságügyi genetikai szakértői vélemény** megállapította, hogy a sértett rövidnadrágjának vérszenyveződéseiből kimutatott

genetikai profil megegyezik S. Attila nyilvántartásban szereplő DNS profiljával. A genetikai számítások alapján annak az esélye, hogy a magyarországi népességben a DNS-profil nyilvántartáson kívül legalább egy másik, S. Attilával nem rokon személy is rendelkezhet a bűnjelmintából megállapított DNS profillal: 1 a kb. 159 milliárdhoz. Tehát a vizsgálat rendkívüli mértékben alátámasztja azt a feltételezést, hogy a rövidnadrág vizsgált vérszennyeződései S. Attilától származnak. A rafia zsineg szennyeződéséből kimutatott kevert autoszómás genetikai profil származhat T. Esztertől és S. Attilától. A genetikai számítások eredménye nagymértékben (1:314.000-hez eséllyel) alátámasztja azt a feltételezést, hogy a rafia zsineg szennyeződésében T. Eszteré mellett a S. Attila biológiai anyagmaradványa található. A sértett bal és jobb combja felső felszínéről, valamint jobb térdéről származó mintákból S. Attila genetikai profilja volt kimutatható. A genetikai számítások rendkívüli mértékben (1:294 trillió arányban) alátámasztották, hogy ezek a szennyeződések a S. Attilától származtak. A sértett bal körme alóli mintából T. Eszter és S. Attila tulajdonság-együttese volt kimutatható. A genetikai számítások eredménye rendkívüli mértékben (1:12,8 billió eséllyel) alátámasztotta azt a feltételezést, hogy a körömszennyeződésekben T. Eszteré mellett S. Attila anyagmaradványa is megtalálható. A sértett jobb körme alóli kevert mintából is kimutatható T. Eszteré mellett S. Attila genetikai profilja, domináló (major) komponensként, de ún. allél kiesés miatt ennél pontosabb megállapítás nem tehető.

A genetikus szakértők a bírósági tárgyaláson az írásbelivel egyezően fenntartották szakvéleményüket. Elmondták, hogy az egyezőségre nézve Magyarország és a Föld lakosságát figyelembe vevő kategorizálást dolgoztak ki. Az első kategória egy magyarországi nagyváros lakosságát fedi le, amely kb. 100.000 fő, ebben az esetben az egyezőségre 1:100.000 interpretációt adnak. Ha az érték 100.000 és 10.000.000 közötti (ez Magyarország lakossága), akkor nagymértékben egyező interpretációt, tízmillió és hétmilliárd közötti érték esetén rendkívüli mértékben egyező interpretációt adnak. A körömszennyeződések kapcsán annyival egészítették ki írásbeli véleményüket, hogy a szennyeződések nem lágy érintésből kerülhettek oda, mert akkor nem adna ennyire határozott képet az elemzés, ez pedig utalhat arra, hogy dulakodás közben kerültek a köröm alá a DNS-ek.

## **8. Az ítéleti tényállás alapját képező tanúvallomások**

### **8.1. Az egyetlen szemtanú**

A gyermekkorú M. Éva Krisztina tanút a nyomozás során elsőként 2003. szeptember 22-én a kora esti órákban hallgatták ki tanúként. Elmondta, hogy 14 óra 45 perc körül szálltak le a hűgával a buszról a Sashegy puszta ÁG bejárat megállónál. Amikor leszálltak a buszról, akkor haladt el mellettük az általa jól ismert T. Eszter a biciklijével. Amint elment Eszter, köszöntek egymásnak és Eszter biciklizett tovább, ő pedig hűgával sétált tovább Sashegy puszta irányába. Ezt követően hallotta, hogy egy autó bekanyarodik az útra Győr felől mögöttük, hátra is nézett, majd elhaladt mellettük egy bordó autó, amelyben egy embert látott, akit nem ismert. Az autó elment Eszter mellett, majd lehúzódt az út szélére, a lány elé állt - kb. 200-300 méterre tőlük - úgy, hogy megállásra kényszerítse a bicikliző Esztert. Ekkor hallotta, ahogy Eszter valamit kiabál, hangos szavakat mond, de azt nem hallotta, hogy mit. Ezután az autó vezetője kiszállt, átment a másik oldalra, megragadta a lányt és betette a gépkocsiba. A szóváltásból semmit nem hallott és keveset is látott onnan, de az biztos, hogy mielőtt a kocsit megkerülte a férfi, semmi nem volt a kezében. Az egész jelenet körülbelül egy percig tartott, ezután a kocsit elment Sashegy puszta irányába, majd bekanyarodott. A hűgával ezután lassan tovább mentek Eszter biciklije irányába és a biciklinél megállva látták, hogy ott van az övtáskája, a fél papucs és a bevásárlótáskája, amiből ki van borulva minden. Ott volt az úton a bicikliről leesett sárhányó is, amit azért vett észre, mert a szél megmozdította az úton. Ekkor érkezett oda biciklivel a Pista bácsi, Eszterék szomszédja, akinek rögtön elmesélte mi történt. Pista bácsi bement az erdőbe, hogy megnézzék nincs-e ott Eszter és amíg ő bent volt, akkor jött visszafelé ugyanaz az autó, amit ugyanaz az ember vezetett, akit körülbelül tizenöt perccel előtte láttak. Mielőtt a férfi elhaladt mellettük, mosolygott, kinyúlt a bal kezével a lehúzott ablakon és a hüvelykujjával elkezdett hátrafele mutogatni, de azt nem tudja ez mit jelenthetett.

Másnap, 2003. szeptember 23. napján újból kihallgatták őt, ekkor előző vallomását annyiban módosította, hogy nem látta amint a férfi a lányt megragadja és beteszi az autóba, mert tőlük 200-300 méterre, a bokrok takarásában voltak. Az egészen biztos, hogy Eszter hangját hallotta, mert nagyon hangos volt, ezért is gondolt arra, hogy vitatkoznak a férfival. Aztán kb. egy perc elteltével látta, hogy a férfi hátulról megkerülve a kocsit visszaül a vezetőülésre és elindul, ekkor pedig már

ketten ültek a kocsiban. Csak feltételezi, hogy az az Eszter lehetett, mert beülni nem látta. Mivel nagyon meg volt rémülve, csak azt tudja felidézni, hogy egy bordó, régi típusú autó volt, de a márkáját és rendszámát nem figyelte meg.

Következő kihallgatásán 2003. szeptember 30. napján azzal egészítette ki vallomását, hogy csak ketten szálltak le hűgával ebben a megállóban, és nem volt senki az úton rajtuk kívül. Amikor az autó megállt és a vezető megkerülte azt hátulról, utána Esztert és a vezetőt is szem elől tévesztette a bokrok miatt, de 5-6 másodperc múlva „Áááá!” kiáltást hallott, olyat, mintha valaki fájdalmában kiabálna. Majd újabb 5-10 másodperc elteltével látta beülni a férfit az autóba. Ezután, amikor már Pista bácsi is ott volt Eszter biciklijével mellette, Pista bácsi mondta nekik, hogy menjenek el hűgával Eszter szüleihez. Ott mondta Eszter nevelőapjának, hogy valaki menjen el az erdőhöz, mert ott vannak Eszti holmijai. Amikor megkérdezték mi történt, akkor annyit mondott nekik, hogy jött egy autó és elvitte Esztert, ezen felül mást nem kérdeztek és ő mást nem mondott.

A bírósági tárgyaláson elmondta, hogy 2003-ban még csak 13 éves volt, és egyébként is sok idő telt el azóta, ezért nem tud minden részletet felidézni, így fenntartja, amit a nyomozás során mondott, mert közvetlenül az eset után jobban fel tudta idézni a részleteket. Most már nem tudja felidézni, az Eszterhez képest pontosan hol állt meg az autó, és nem látta sem Esztert, sem a biciklijét, mert bokros rész volt ott, ami takarta az odalátást. Csak abban biztos, hogy volt egy éles kiáltás, nem kiabálás, hanem egy fájdalmas felkiáltás, de nem tudja kötni az autó megállásához, tehát ahhoz, hogy a megállás előtt vagy utána hangzott-e el. Arra már nem emlékszik, hogy ült volna a vezető mellett valaki a kocsiban, de arra egészen biztosan vissza tud emlékezni, hogy amíg Pista bácsi az erdőben volt, aközben jött visszafelé ugyanaz az autó és kiabált is Pista bácsinak, hogy jöjjön ki az erdőből, de nem ért vissza. A férfi viszont lassított, mosolygott és az ujjával mutogatott hátra.

A nyomozati iratok részét képezi egy 2003. szeptember 23-án kelt **rendőri** jelentés. Eszerint aznap gyk. M. Éva Krisztina tanú a baleset helyszínén megmutatta, honnan látta a történeteket. Megállapítást nyert, hogy a tanú a helyszíntől mintegy 300 méterre tartózkodott az észleléskor, ahonnan az útmenti növényzet takaró hatása miatt nem láthatóak a baleset helyszínén, az út menti füves részen történtek.

A nyomozás során az akkor még gyermekkorú M. Éva Krisztinát, továbbá ugyancsak gyermekkorú F. Cintia Barbarát és F. Tímea Anitát igazságügyi pszichológus szakértő vizsgálata meg. M. Éva Krisztina vonatkozásában a szavahihetősége volt a kérdés, míg F. Tímea Anita vonatkozásában az, hogy mit látott a cselekmény napján és mit mesélt el M. Éva Krisztinának. F. Cintia Barbarát pedig amiatt volt szükséges meghallgatnia, hogy a testvérei, M. Éva Krisztina és F. Tímea Anita mit meséltek T. Eszter eltűnésével kapcsolatosan. Az igazságügyi pszichológus szakértő leírta, hogy a szavahihetőség megállapítása nem tartozik az ő kompetenciájába, azonban rögzítette, hogy a pszichológiai vizsgálat M. Éva Krisztinánál konfabulációs tendenciát nem tárt fel, vagyok nem utalt semmi arra, hogy elferdítve adná elő a történeteket. Előadásmódja nyílt volt és őszinte, szívesen beszélt a történetekről. Megítélése szerint M. Éva Krisztinánál a félelem érzet a sorozatos kihallgatások után alakult ki, egyéb befolyásoltságot nem vélt felfedezni. A testvérekkel kapcsolatosan elmondta, hogy az általuk előadott részletek pontosak és nyomon követhetőek. <sup>11</sup>

#### *8.2. A bírósági eljárás szempontjából releváns további tanúk meghallgatása*

**C. István tanú** a sértett szüleinek szomszédja. Vallomásában elmondta, hogy hazafele ment biciklivel aznap, és amikor a sashegy pusztai bekötőútra ért, meglátta a két szomszéd kislányt az út szélén állva. Megállt mellettük, és ekkor látta, hogy ott van az árokban egy bicikli, amelynek bevásárlókosarából ki voltak borulva a holmik. A nagyobb lány, aki körülbelül 11 éves lehetett, megkérdezte tőle, hogy ez nem Eszter biciklijé-e. Mivel Eszter édesanyja a szomszédjában lakik és hétvégeken Eszter meglátogatta szüleit, a bicikli ismerős volt számára. Először arra gondolt, hogy Esztert valaki berántotta az erdőbe, ezért beljebb ment körülnézni, körülbelül három percet lehetett bent, de nem talált semmit. Amikor kijött, akkor a nagyobb lány mondta neki, hogy ő látta, amikor egy piros autó megállt Eszter mellett és hangos szóváltásba kezdtek, majd az autó elment a Sashegy puszta irányába. Majd azt is mondták, hogy amíg ő az erdőben volt bent, addig ugyanazt a piros autót látták visszafele jönni. Azt már nem mondták a gyerekek, hogy Eszter beült-e vagy betették-e az autóba. Ezután üzent a szomszédjának a gyerekekkel, hogy hívják a rendőrséget, addig ő maga a helyszínen maradt.

---

<sup>11</sup> Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Nyomozó Osztály 207/2003. bü. számú nyomozati iratokban fellelhető, tanúvallomásokat tartalmazó jegyzőkönyvek alapján, illetve a Győri Törvényszék B.389/2017/19. számú ítélete alapján

**K. Péter László tanú** a sértett nevelőapja. Elmondta, hogy Eszter édesanyjával éltek kint Sashegy pusztán. 2003. szeptember 22-én otthon voltak, várták Esztert, aki a nagymamájától, Adyvárosból indult biciklivel hozzájuk. Egyszer csak a szomszéd kislány csengetett be hozzájuk azzal, hogy az Eszter biciklijé ott van az út mellett. Azt mondta a kislány, hogy Eszter a biciklijével leelőzte őt és testvérét, amikor leszálltak a buszról és mindannyian mentek egy irányba az úton. Ekkor Eszter édesanyjával kimentek a helyszínre, mivel azt hitték, hogy elütötte egy autó, felhívták a kórházat, hogy nem vitte-e be a mentő. A kórházban nem volt, ezért értesítették a rendőrséget, akik másnap közölték velük, hogy megtalálták Eszter holttestét a Mosoni Duna partján. Három évvel az eset után meghalt Eszter édesanyja és nem sokkal utána a nagymamája is.

**O. Károly tanú** a nyomozás során elmondta, hogy a Kommunális Szolgáltató Kft-nél dolgozott gépkocsivezetőként és 2003. szeptember 23-án reggel 7 órakor kezdte a fűnyírási munkákat a sértett későbbi megtalálásának helyszínén. A gazos részen kb. 20 métert ment előre, amikor meglátta a holttestet, odaguggolt a jobb oldalához, ekkor megállapította, hogy nem lélegzik, és sérülések vannak a hátán, olyanok, mintha megverték volna. A test elhelyezkedéséből arra következtetett, hogy a lányt egy kocsiból csúsztatták oda. Ezután odament a kocsihoz a céges telefonjáért, mondta a kollégájának mit látott és hívta a rendőrséget.

A tárgyaláson azzal egészítette ki nyomozati vallomását, hogy aznap reggel, amikor a holttestet megtalálták, egy ismeretlen fiatal hölgy futott vele szembe azzal, hogy valaki fekszik a gazban, majd ez a hölgy el is ment a helyszínről. Ezt korábban azért nem mondta, mert a hölgy megkérte, hogy ne említse őt meg.

**H. Roland tanú** a nyomozás során és a tárgyaláson is egyezően adta elő, hogy 2003-ban még nem ismerte a vádlottat, valamikor 2010 körül ismerte meg Nagy László néven. Később derült ki számára, hogy nem Lászlónak hívják, hanem Attilának és ettől kezdve Atinak becézte, de nem az eredeti néven ismerte. Angol bulldogot árult a Jófogás.hu internetes oldalon S. Attila, ekkor kerültek kapcsolatba. Az eredeti szakmája ugyan autószerelő, de soha nem foglalkozott bontással, a bűncselekmény időpontjában pedig egy bankban dolgozott vagyonőrként. Szap nevű településhez semmi köze nincsen, akkoriban Dunaszerdahelyen lakott és K. Roland nevű embert sem ismer. Abszolút nem felel meg a valóságnak, hogy ő bontotta volna szét a vádlott kocsiját.

V. Gábor György tanú a bírósági tárgyaláson történő kihallgatására azt követően került sor, hogy idézés nélkül megjelent és tanúkenti kihallgatását kérte. Elmondta, hogy ő végezte a vádlott gyanúsítottai kihallgatásait, és a sajtóból értesült arról, hogy S. Attila a bíróság előtti kihallgatásakor azt állította, az első rendőrségi kihallgatásán nem volt jelen a védője. Elmondta, hogy a kirendelt védő nem hogy jelen volt a 8 óra 10 perckor kezdődő kihallgatás kezdetétől, hanem előtte mintegy tíz percen keresztül négyszemközt konzultáltak is S. Attilával. Ennek kapcsán bemutatta a rendőrségi portán kézzel vezetett beléptetési naplót is, amelynek bejegyzése szerint a kirendelt védő 8 órakor lépett be az épületbe.

A bíróság felolvasással tette a tárgyalás anyagává K. Péterné és H. Zsuzsanna tanúk vallomásait. K. Péterné tanú egyezően nyilatkozott a sértett eltűnése körülményei kapcsán K. Péterrel, míg H. Zsuzsanna tanú arra nézve nyilatkozott, hogy milyen körülmények között találta meg kutyasétáltatás közben a sértett holttestét.<sup>12</sup>

#### **9. Az elkövető kihallgatása**

S. Attila az emberölés elkövetését és erre nézve büntetőjogi felelősségét mindvégig elismerte, azonban az aljas indokra és a különös kegyetlenségre vonatkozó kitételeket vitatta.

Első rendőrségi kihallgatására 2017. január 11-én 8 óra 10 perces kezdettel került sor. Ekkor vallomását azzal kezdte, hogy „Én öltem meg Esztert.” Ezt követően részletes beismerő vallomást tett. Elmondta, hogy aznap, miután végzett a munkájával, kiment az általa használt Opel Corsa típusú személygépkocsival Sashegy pusztára, azért, hogy az erdőben napközben már elrejtett, munkahelyén lopott gázolajat magához vegye. A Fehérvári útról ráfordult a Sashegyre vezető aszfaltos bekötő útra, ahol 60-70 km/h sebességgel haladt. Arra pontosan nem emlékszik, hogy hívása volt vagy csak nyomkodta a telefonját, de nem az utat nézte, és amikor felnézett, egy csattanást hallott, és elütött egy biciklis lányt. A lány az elütés előtt közvetlenül a bal válla fellett hátrafordult és ránézett. Az elütést követően egyből fékezett, majd látta, hogy a lány leesik a kerékpárról és teste az aszfalton gurul. Ekkor egy kicsit tovább ment, majd visszatolatott és látta, hogy a lány már nem az aszfalton, hanem az árokban van a biciklije mellett. Arra nem emlékszik,

---

<sup>12</sup> Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Nyomozó Osztály 207/2003. bü. számú nyomozati iratokban fellelhető, tanúvallomásokat tartalmazó jegyzőkönyvek alapján, illetve a Győri Törvényszék B.389/2017/19. számú ítélete alapján

hogy pontosan milyen testhelyzetben feküdt, de a nyakához könnyen hozzáfért, így a pulzusát ki tudta tapintani, mert akkor megnézte és nem érezte a lány pulzusát. Mivel a lány nem mozdult és nem adott életjelet, pánikba esett és arra gondolt, hogy el kell tüntetnie a testét. Lepergett előtte az élete, nem akarta elveszíteni a munkáját és családját. Ezért elhatározta, hogy beteszi a csomagtartóba a lányt. A sértettet ölbe vette és az előzőleg már felnyitott csomagterbe tette. Ezután elindult Sashegyre, a település közepén megfordult, majd visszament a Tatai útra és elfordult Böny irányába. Céltalanul ment, véletlenül kanyarodott Böny felé. Nem sokkal később rosszul érezte magát, valamint furcsa hangokat hallott a csomagtartóból, ezért lekanyarodott egy földes bekötő útra és leállt. A csomagtartót felnyitva látta, hogy a sértett él, de rosszul néz ki, talán hányt is, de mozgott. Ekkor kivette a lányt az autóból és letette a földre. A lány furcsán mozgott, rángatózott talán, körülbelül fél órát ült így mellette és csak nézte. Először az is eszébe jutott, hogy mentőt hív hozzá, de mivel már elhozta a baleset helyszínéről, tudta, hogy megtalálhatják és felelősségre vonják majd és így a családját és a munkáját is elveszíti. Aztán felvett egy zsineget a földről, a sértett nyaka köré tekerte és megfojtotta őt. Ezután többet nem nyúlt a lány testéhez, beült a kocsijába és elment a kislányaért az óvodába. Este körülbelül 19 óráig otthon volt, majd úgy döntött visszamegy és megnézi megvan-e még a holttest. A sértettet visszarakta a csomagtartóba és a Budai úti RÁBA Rt. telephelye mögötti töltésre vitte, ahol a töltésoldalba tette a holttestet, majd hazament. Az autót már nem vitte haza, letette a Votinszky utca végén egy vizes gödör mellé, majd hazagyalogolt és otthon azt mondta, a kocsit ellopták, be kell menni a rendőrségre feljelentést tenni. Be is mentek a sógorával még aznap este a rendőrségre. Másnap aztán a kocsit kivitte Szlovákiába, Szapra egy autóbontóba, egy Kozák vagy Hozák Roland nevű bontósnak adta el, akit korábbról már ismert, és akiről tudta, hogy autók bontásával foglalkozott feketén. Elmondta még, hogy ő maga is sérült, mert amikor a kerékpárt felemelte, akkor annak egy része megvágta az ujját, amelynek egy 2cm-es heg a nyoma.

2017. január 11-én 12 óra 40 perces kezdettel került sor S. Attila helyszíni gyanúsított kihallgatására, a kiindulópont a Sashegy pusztára bevezető útszakasz és a Banai út kereszteződése volt. A helyszíni kihallgatás során S. Attila ismét részletes vallomást tett, amelynek keretében megmutatta az egyes helyszíneket, demonstrálta az ott történeteket, illetve beismerő vallomásával egybecsengően részletesen nyilatkozott cselekvőségére is. Elmondta továbbá, hogy úgy gondolta,



mivel a sértett az elütés pillanatában rá nézett, így felismerné, tudná azonosítani, feljelené, ezért ölte meg őt.

Következő rendőrségi kihallgatására 2017. január 30-án került sor, amelynek során mindössze annyit nyilatkozott, hogy két korábbi vallomását maradéktalanul fenntartja, akkor őszintén elmondta a történeteket.

Ezt követően még egy alkalommal hallgatták ki a nyomozás során, 2017. október 6-án. Ekkor nem tett vallomást, azonban panasszal élt a módosított gyanúsítás ellen, mondván, sem aljas indok, sem különös kegyetlenség nem motiválta.

Előzetes letartóztatása elrendelése előtt, a 2017. január 13-án tartott nyomozási bírói ülésen nem kívánt vallomást tenni, de kijelentette, hogy a rendőrségen addig tett vallomását fenntartja.

A bírósági tárgyaláson az emberölésben bűnösnek vallotta magát, azonban azt nem ismerte el, hogy tettében aljas indok vezérelte volna, illetőleg a különös kegyetlenséggel történő elkövetést is vitatta. Előbbi kapcsán elmondta, hogy nem tudja miért ölte meg a sértettet, de nem azért, hogy a baleset következményeit elkerülje, egyszerűen egy rossz döntést hozott abban a helyzetben. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy első rendőrségi kihallgatásakor -a jegyzőkönyvben írtakkal ellentétben - valójában nem volt ott a védője, csak a kihallgatás végére ért oda. Ezért nem tudott tőle tanácsot sem kérni, tegyen-e vallomást vagy sem, ha igen, mit mondjon, és így fordulhatott elő, hogy azt hitte, menthetőbb azt mondania, hogy a baleset miatt ölte meg a sértettet. Miután azonban a bíróság tanúként kihallgatta V. Gábor nyomozót, aki akkor a kihallgatást végezte, ezt a nyilatkozatát módosította akként, hogy valóban a kihallgatás kezdetétől ott volt akkori védője, beszéltek is négy szemközt, de csupán öt percet tudtak konzultálni, amely egy ekkora súlyú ügyben kevés volt a részletes megbeszélésre. Még később pedig kijelentette, visszavonja a kihallgatása kapcsán tett nyilatkozatát. Elmondta még, hogy a sértett testén lévő sérüléseket nem ő okozta, nem vonszolta őt, azok a baleset miatti eleséskor keletkezhetnek. Az sem igaz, hogy megütötte a sértettet, és égési sérülést sem okozott a lánynak. Visszavonta azt a nyomozás során tett

nyilatkozatát is, miszerint Hozák Rolandhoz vitte ki autót. A kocsit tényleg eltüntette, de már nincs jelentősége, hogy hova.<sup>13</sup>

## V. Az ítélet

A Győri Törvényszék S. Attila vádlottat bűnösnek találta aljas indokból és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében és ezért életfogytig tartó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az ítéletben kimondta a bíróság, hogy a feltételes szabadság legkorábban 30 év elteltével vizsgálható. A bíróság kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerül, több mint 10 millió forintos bűnügyi költség megfizetésére. A tényállás megállapítása során a bíróság nagyrészt a vádlott beismerő vallomására alapozott tekintettel arra, hogy más közvetlen bizonyíték nem igazán állt rendelkezésre. Önmagában nézve a vádlott beismerő vallomása ellentmondásoktól mentes, következetes volt. A tárgyaláson kis mértékben módosította ugyan rendőrségi vallomását - az ölési motivációt, illetve annak hiányát érintően -, azonban ennek hátterében egyértelműen tetten érhető az a törekvés, hogy az aljas indokból történt elkövetés minősítő körülménye ne nyerjen megállapítást, melyet a bíróság nem fogadott el. A baleset vizsgálata során a bíróság elfogadta azt a vádlotti vallomást, mely szerint S. Attila elsodorta a bicikliző sértettet, melyet alátámaszt a bicikli törött sárvédője, M. Éva szemtanú vallomása és a sértett baleseti sérüléseire vonatkozó orvosszakértői vélemények is. Az ezt követően történt eseménysorozat rekonstruálására kizárólag a vádlott vallomása állt rendelkezésre. A bíróság megítélése szerint a vádlotti magatartás kimeríti mind az aljas indokból történő elkövetést, mind pedig a különös kegyetlenséggel történő elkövetést. Az aljas indokból történő elkövetést az támasztja alá, hogy a vádlott a sértett elütését követően nem hívott segítséget, mentőt, nem vitte kórházba a sértettet - akiről később kiderült, hogy a baleset következtében mindössze 8 napon belül gyógyuló sérülései keletkeztek, valószínűleg orvosi segítség nélkül is magához tért és felépült volna! - hanem elviszi a helyszínről és megöli, tartva attól, hogy ellenkező esetben a lány felismeri és felelősségre vonják. Megállapítandó tehát az aljas indokból történő elkövetés, hiszen a baleset bekövetkeztétől kezdődően, órákon keresztül

---

<sup>13</sup> Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Nyomozó Osztály 207/2003. bü. számú nyomozati iratokban fellelhető, tanúvallomásokat tartalmazó jegyzőkönyvek alapján, illetve a Győri Törvényszék B.389/2017/19. számú ítélete alapján

tudatosan arra irányult magatartása, hogy magát mentse. Kiemelendő az ítélet indoklásából még az is, hogy a vádlott többször védekezett azzal, hogy azért ölte meg a sértettet, mert abban a pillanatban rossz döntést hozott, melyet a bíróság szintén nem fogadott el. Egy rossz döntés jellemzően rövid időre terjed ki. Ehhez képest S. Attila vádlott roppant határozottan cselekedve elviszi a baleset helyszínéről a sértettet, majd amikor kiderül számára, hogy a lány él, fél óráig áll fölötte, nem nyújt neki segítséget, majd hidegvérrel, hosszan tartó bántalmazással megöli. Ezután hazamegy, majd visszatér a holttesthez, átviszi a fél városon egy másik helyre. Ezt követően valótlan tartalmú feljelentést tesz az elkövetéskor használt gépkocsi ellopása kapcsán, majd el is tünteti a gépkocsit. Ez a folyamat egy tervszerű, átgondolt, fél napig tartó cselekménysor, célja nyilvánvalóan kezdeti részében a baleset miatti, később már a gyilkosság miatti felelősségre vonás elkerülése, de semmiképpen sem nevezhető pillanatnyi meggondolatlan döntésnek.

Ami a különös kegyetlenséggel történő elkövetést illeti, a szakértői véleményben rögzített 43 sérülés és sérülés együttes már a számánál fogva is embertelen bántalmazásra enged következtetni. A bántalmazás elhúzódó jellegét pedig a szakértői meghallgatás alapján lehet megállapítani, hiszen ott elhangzott, hogy a fojtás során a légutak elzáródása után 15-20 másodperc alatt bekövetkezik az eszméletvesztés, majd másfél-két perc alatt bekövetkezik a fulladásos halál. A sértett ezzel szemben legalább 15 percen keresztül vívta haláltusáját, vélhetőleg részben eszméleténél is volt, hiszen vannak arra utaló jelek, hogy védekezett. A vádlott tehát rendkívüli brutalitással ölte meg a sértettet, váltogatva a fojtási módokat. A vádlott embertelenségére utal az a körülmény is, hogy amikor észlelte, hogy a csomagtartóban magához tért a sértett, akkor félreeső helyre ment a gépkocsival, kitette a földre a sértettet, és mintegy fél órán keresztül tétlenül nézte, ahogy rángatózik. Ezt követően pedig brutális módon, ököllel megüti, majd először pusztán kézzel, később zsinegből készített hurokkal megfojtja a sértettet. Ez olyan rendkívül embertelen, durva elkövetési mód, amely megalapozza a különös kegyetlen elkövetés megállapítását.

A vádlott és a védő enyhítés miatt fellebbezett. A fellebbezésnek az alapvető iránya az volt, hogy az aljas indok és a különös kegyetlenség, mint minősítő körülmény végül ne kerüljön megállapításra, ezzel összefüggésben pedig a büntetés határozott idejű szabadságvesztésben kerüljön megállapításra, illetve a nagy összegű bűnügyi költséget ne a vádlott viselje teljes egészében, figyelemmel arra, hogy a szakszerűtlen nyomozati munka (DNS minták vizsgálata) indokolta a bűnügyi költség összegének nagyságát. Az ítélet tábla - a tényállás kisebb módosításai mellett -

helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Az ítélet indoklásának a lényege szerint a legfontosabb jog védte érdek az emberi élet sérthetlenségének védelme, ezért az emberölés minősített esete a legnagyobb tárgyi súlyú bűncselekmények egyike. Emellett a büntetéskiszabásnak az elkövető társadalomra veszélyességéhez is igazodnia kell. Ennek során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sértett halálához vezető eseménysort egy teljesen mindennapi, bárkivel előfordulható közúti baleset indította el. A vádlott ezt követően nem úgy járt el, mint ahogy egy balesettel érintett személytől az adott helyzetben elvárható, hanem ehelyett a sértettet berakta a gépkocsi csomagtartójába, majd elhajtott a helyszínről. Elfogadva ezzel együtt is, hogy az elütést követően úgy vélte, hogy a sértett meghalt, ezért pánikba esett. A sértett azonban a későbbiekben életjelet adott a járműben. Ez volt az a második alkalom, amikor S. Attila kiléphetett volna az adott szituációból, meggyőződve, hogy a sértett él, meg kellett volna szünnie a benne kialakult pánikhelyzetnek, mentőt kellett volna hívnia vagy bármilyen más módon segítséget nyújtania a sértettnek még akkor is, ha úgy ítélte meg, hogy a baleset okozásának számára hátrányos következményei lesznek. Ez a személyes érdek - elvárható esetben- nem lehet kiváltója a fiatal-felnőtt, balesetben megsérült, erősen zavart, kiszolgáltatott helyzetben lévő, komoly védekezés kifejtésére nem képes lány különös kegyetlenséggel történő megölésének. Ezeket a körülményeket értékelte az elsőfokú bíróság, a fellebbviteli főügyészség és az ítélőtábla is akként, hogy a büntetési célok eléréséhez a vádlott esetében határozott tartamú szabadságvesztés nem elégséges, az törvénysértően enyhe büntetés lenne, ezért az ítélőtábla a kiszabott szabadságvesztés büntetés mérséklésére a védelmi indítvány szerint nem látott lehetőséget. A bűnügyi költség vonatkozásában az ítélőtábla utalt arra, hogy a bűncselekmény elkövetőjének nem lehet a terhére róni, hogy nem jelenti fel magát, próbál kibújni a felelősségre vonás alól, ez viszont azzal jár, hogy viselnie kell mindazt a költséget, amely annak folytán merült fel, hogy a nyomozóhatóság minden törvényben biztosított lehetséges bizonyítási cselekmény elvégzésével törekszik az elkövető személyének felderítésére. Ez történt jelen esetben is, az adott helyzetben a nyomozóhatóság az ügygel kapcsolatba hozható, látókörükbe került nagyszámú személytől DNS mintát vett, amelyet DNS szakértői vizsgálatnak vetettek alá. Nem mondható tehát, hogy a nyomozóhatóság szakszerűtlenül, szükségtelenül járt el, amikor e vizsgálatokat elrendelte, így semmilyen ok nem indokolja, hogy az ezzel felmerült költségeket ne a bűnösnek kimondott vádlott viselje.<sup>14</sup>

---

<sup>14</sup> Győri Ítéletábla Bf.I.100/2018/7. számú végzése alapján

A védő felülvizsgálati indítványt nyújtott be a Kúriához, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvénysértően minősített a bűncselekményt és ezzel összefüggésben a büntetés kiszabása is törvénysértő. Továbbra is hivatkozott arra, hogy sem az aljas indok sem pedig a különös kegyetlenség, mint minősítő körülmények nem állapíthatóak meg. A Kúria az elsőfokú- illetve másodfokú döntést hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a felülvizsgálati indítvány nem alapos. Az irányadó tényállás szerint a Kúria álláspontja szerint mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú bíróság helyesen járt el, a minősítő körülmények helyesen kerültek megállapításra, illetve ezzel összefüggésben a büntetés kiszabása is helyes, az nem törvénysértő.<sup>15</sup>

## VI. Összegzés

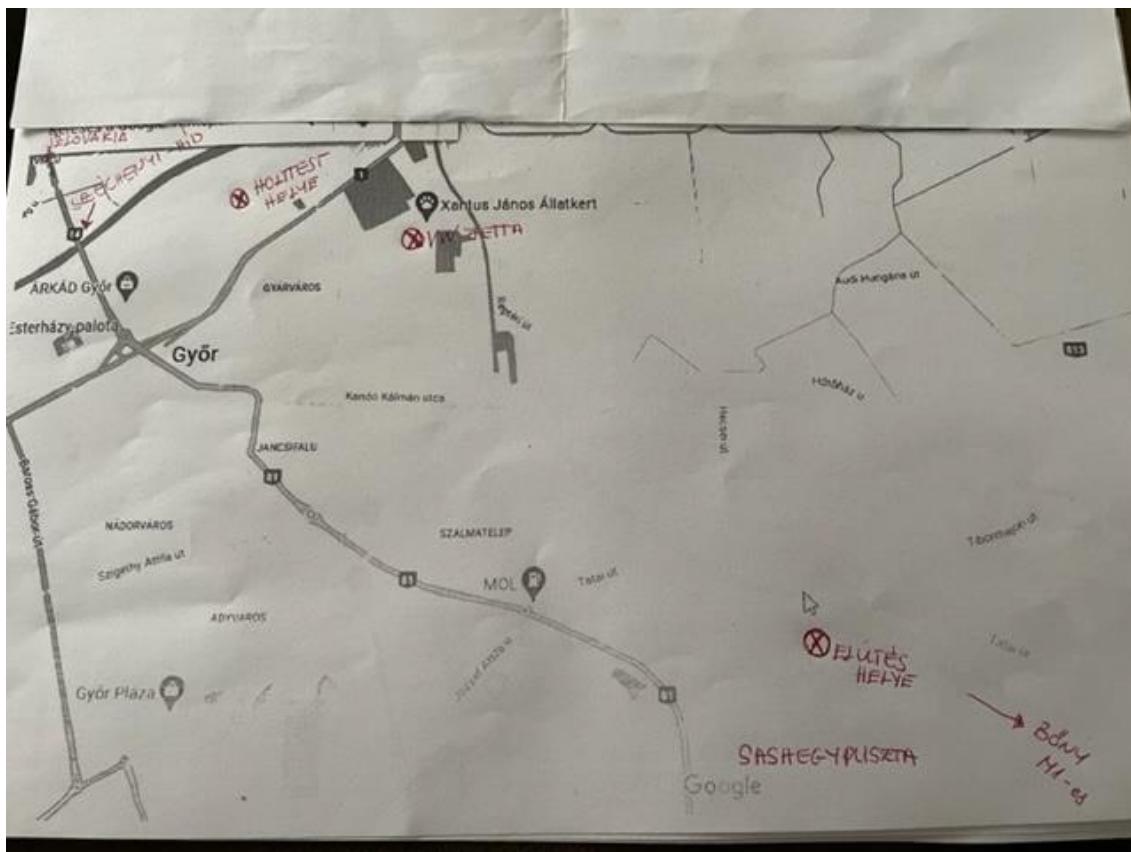
A fentiekben bemutatott, S. Attila által aljas indokból és különös kegyetlenséggel elkövetett, emberölés büntette miatt S. Attila jelenleg az életfogytig tartó szabadságvesztését tölti, feltételes szabadságra bocsátásnak lehetősége leghamarabb 2023-ban vizsgálható, így akár 9 év múlva szabadulhat. Az ügy több szempontból is különleges, mely szempontokat az alábbiakban kívánom összefoglalni. Ehhez segítségül az alábbi táblázatban foglalom össze az események „vázát”, illetve azok dátumait.

	Mikor történt?	Esemény
1.	2003.09.22.  14:50 után	T. Eszter elütése és megölése
2.	2003.09.22.  késő délután	T. Eszter nevelőapja, K. Péter feljelentést tesz Eszter eltűnése miatt

<sup>15</sup> Kúria Bfv.III.910/2019/5. számú végzése alapján

3.	2003.09.22.  20 óra körüli időben	S. Attila és P. Zoltán feljelentést tesznek az Opel Corsa eltűnése miatt
4.	2003.09.23.  reggel 7 óra	T. Eszter holttestének megtalálása
5.	2005.02.07.	Nyomozás felfüggesztése - elkövető kiléte ismeretlen
6.	2017.01.09.	Nyomozás folytatása - DNS egyezőség miatt
7.	2018.06.04.	Elsőfokú ítélet
8.	2018.12.04.	Másodfokú (jogerős) ítélet
9.	2020.05.21.	Kúria végzése (felülvizsgálati indítvány elutasítása)

Az alábbi térkép az elkövetés helyét, a holttest megtalálásának helyét és a VW Jetta megtalálásának helyét mutatja:



A fentiekben utaltam arra, hogy jelen cikk tárgyát képező ügy több szempontból is speciális. Nagyon fontosnak tartom kiemelni azt, hogy ez az ügy egy óriási személyes tragédia mind a sértett családjának, barátainak, ismerőseinek, mind pedig az elkövető családjának. Ez a cselekmény tönkretette a sértett családját teljes mértékben, de az elkövető családja is élete végéig viselni fogja a következményeket. Sajnálatos módon T. Eszter halála után nem sokkal (körülbelül 3 éven belül) édesanyja és nagymamája is elhalálozott. Az, hogy mi vezetett ehhez a tragédiához talán sosem fog kiderülni, hiszen az egész egy közúti balesettel kezdődött, véletlenek sora vezetett oda, hogy az elkövető végül megölte a sértettet, hiszen pont akkor abban a pillanatban biciklizett ott Eszter és a gyerekkorú M. Éva Krisztinán kívül senki nem látta az eseményeket. Az is szerencsétlenül alakult az ügyben, hogy amikor Eszterék szomszédja kiért az elütés helyszínére és bement keresni az erdőbe Esztert, pont akkor hajtott vissza S. Attila autójával, amit megint csak M. Éva Krisztina látott. Ha a szomszéd is látta volna, akkor nagy valószínűséggel már be tudták volna azonosítani a gyilkosság során használt gépkocsit. Megemlítendő még, hogy T. Eszter akkori barátjában, B. Mihályban felmerült az, hogy inkább kiviszi Esztert a gyilkosság napján Sashegy pusztára, aztán végül mégsem így történt. Kérdés marad - számomra legalábbis mindenképp -, hogy S. Attila végül miért döntött úgy, hogy megöli a sértettet és miért ilyen kegyetlen, brutális módon annak ellenére, hogy a sértett

igazán meg sem sérült a balesetben, magához tért, lehetett volna vele kommunikálni. S. Attila többször is hivatkozott arra, hogy ez egy rossz döntés volt, de, hogy mi vitte erre a rossz döntés meghozatalára véleményem szerint sose fog kiderülni. Egy olyan elkövetőről van szó, aki büntetlen előéletű volt, teljesen átlagos családi életet élt, nem ivott, nem drogozott, nem volt pszichiátriai betegsége, gyógyszert sem szedett. Élettársa elmondásából is úgy tűnt, hogy szerette a családját, 20 éve voltak együtt az élettársával, egy gyermekük született, akit fel is nevelt, hiszen, amikor elítélték, a lánya már 20 éves volt. A pszichiátriai szakvélemény sem állapított meg a pszichéjére vonatkozóan semmi különlegeset, így a személyében rejlő okok nehezen magyarázzák a cselekmény elkövetését.

Ami a nyomozást illeti, elmondható, hogy a nyomozóhatóság nagyon nagy erővel kereste az elkövetőt. Rengeteg személy került a látóterükbe, akiket nagyon alaposan megvizsgáltak (kihallgatások, DNS vizsgálatok) mégsem kerültek közelebb az elkövetőhöz. Okkal lehetett volna esetleges gyanúsítottként megjelölni F. Dávidot, Eszter volt barátját, hiszen a rendelkezésre álló vallomások alapján látható volt, hogy Eszter és F. Dávid kapcsolata az utóbbi időben nem volt felhőtlen, elszámolási gondjaik is voltak, illetve F. Dávid a szakítás ellenére még együtt akart lenni Eszterrel. Lehetett volna még következtetni E. Barnabásra is, illetve I. Lászlóra (Laci nevezetű ember). E. Barnabás Eszter édesanyja szerint többet akart Esztertől, azonban Eszter visszautasította őt, illetve a Laci nevezetű ember, akinek elszámolási ügye is volt Eszterrel és állítólag többet akart tőle, mint barátság. Végül nem jelent meg a nyomozásban a Laci nevű ember, illetve a többiekből sem lett gyanúsított, mert Eszter testén lévő DNS egyikükével sem egyezett.

A nyomozásban „vak vágány” volt továbbá a talált VW Jetta vizsgálata is. Valóban beleillett a képbe, hiszen bordó volt - amit az elkövetéshez is használtak és az egyetlen szemtanú a színére emlékezett is -, elhagyatott helyen találták meg olyan sérülésekkel, ami utalhatott arra, hogy egy elütéses balesetet okoztak vele, volt a csomagtartójában kötöző zsineg, amit a gyilkossághoz használtak az elkövető, végül azonban a vizsgálatok nem igazolták azt, hogy Esztert ebbe az autóba tették volna be. A nyomozás első szakaszában a nyomozóhatóság nem került közelebb az elkövető kilétéhez annak ellenére sem, hogy szakszerű munkát végeztek, a lehető legtöbb tanút felkutatták, DNS mintát vettek minden olyan személytől, aki esetleg a gyanúsított lehetett volna, mégsem jártak sikerrel.



Megítélésem szerint a nyomozóhatóság ott követett el hibát, amikor S. Attila és P. Zoltán feljelentést tettek az eltűnt bordó Opel Corsa ügyében és ezt nem vizsgálták ki alaposabban. Az eltűnt Opel Corsára is teljes mértékben ráillett a gyilkosság során használt gépkocsi leírása (valójában az is volt), mégsem gyanakodtak arra, hogy esetleg S. Attila vagy P. Zoltán érintett lehet az ügyben. Nem vettek tőlük DNS mintát sem, pedig ha ez megtörténik, akkor megvan az elkövető is.

Az ügyben az igazi fordulatot az jelentette, amikor a Nemzeti Szakértői és Kutatóközpont jelezte a nyomozóhatóságnak, hogy a DNS adatbázisban egyezőséget talált a T. Eszter testéről rögzített DNS vonatkozásában. Mindez úgy történhetett, hogy S. Attila elkövetett egy bűncselekményt - kutyalopás - és ezzel összefüggésben DNS mintát vettek tőle. Innentől kezdve a büntetőeljárás már gyorsan lezajlott, kicsit több, mint egy év alatt megszületett az elsőfokú ítélet, majd körülbelül fél év múlva a másodfokú ítélet is.

S. Attila elkövető 14 évig élt úgy, hogy egy ilyen szörnyű tettet követett el mindeközéig következmények nélkül. Véletlenek sorozat jutatta el a gyilkosságig, amely már egy tudatos, kegyetlen tett volt, majd véletlenek sorozat is buktatta le és végül nyerte el méltó büntetését.

Az ügy nem csak a családot, barátokat, ismerősöket rázta meg, hanem Győrt és az egész országot is, tekintettel arra, hogy nagy médianyilvánosságot kapott. A bíróságon dolgozókat is mélyen megérintette, ahogy engem is, de végül a szakszerű nyomozói, ügyészi és bírói munka pontot tett az ügy végére és az elkövető társadalomra veszélyességhez mérten büntette meg S. Attilát.

A Győri Törvényszék ezen elhíresült ügyben T. Eszter rövidnadrágját, bal lábas papucsát, fekete csíkos topját és a fojtáshoz használt kötöző zsinórt a Rendőr múzeumnak kiadni rendelte.

## Irodalom jegyzék

- Győri Törvényszék B.389/2017/19. számú ítélete,
- Győri Ítélőtábla Bf.I.100/2018/7. számú végzése,
- Kúria Bfv.III.910/2019/5. számú végzése,
- Győri Rendőrkapitányság 08010-377371 BUJKBE iratai,
- Győri Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Járőr Alosztályának 5684/2003. ideigl. számú jelentése,
- Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőrkapitányság 207/2003. bü. számú iratai (nyomozati iratok),
- Dr. Barta Livia és dr. Pataki Zoltán igazságügyi orvosszakértők által 198/03. Bjk. számon, 2003. szeptember 25. napján készített boncolási jegyzőkönyv és igazságügyi szakvélemény,
- Dr. Tóth Zsuzsanna és dr. Pataki Zoltán igazságügyi szakértők terjesztették elő OSZ:1987/2017. számon, 2017. augusztus 25-i keltezéssel azt az igazságügyi orvosszakértői véleménye,
- ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet Orvosszakértői Osztály 7000-4306/7/BO/2003. számú szakvéleménye.